

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

«Απλοποίηση Αδειοδότησης Τεχνικών Επαγγελματικών Δραστηριοτήτων, Μεταποιητικών Δραστηριοτήτων, Επιχειρηματικών Πάρκων και λοιπές διατάξεις»

Σκοπός του παρόντος σχεδίου νόμου είναι η δημιουργία ευνοϊκών συνθηκών για την ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και της ανταγωνιστικότητας στο χώρο των τεχνικών επαγγελμάτων, της βιομηχανίας και των μεταποιητικών δραστηριοτήτων και των βιομηχανικών περιοχών. Οι ευνοϊκές αυτές συνθήκες θα επιτευχθούν μέσω της προσαρμογής της δημόσιας διοίκησης στις ανάγκες των επιχειρήσεων και των τεχνικών επαγγελματιών, μέσω της εξάλειψης των διοικητικών φραγμών, της μείωσης των γραφειοκρατικών επιβαρύνσεων της διοίκησης προς τον επιχειρηματία και της επιτάχυνσης μέσω απλοποιημένων διαδικασιών.

ΠΡΩΤΟ ΜΕΡΟΣ

«ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΗ, ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΗΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ»

I. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Το παρόν Μέρος εκδίδεται σε συμμόρφωση με το :

1. Ν.3845/2010 (ΦΕΚ 65^Α) «Μέτρα για την εφαρμογή του μηχανισμού στήριξης», και ειδικότερα η παρ. 3 του Παραρτήματος IV, που μεταξύ άλλων προβλέπει ότι : «Η κυβέρνηση θα υιοθετήσει νομοθεσία για την **απλοποίηση και την επιτάχυνση της διαδικασίας αδειοδότησης** επιχειρήσεων, βιομηχανικών δραστηριοτήτων και **επαγγελμάτων**,»
2. Ν.3844/2010 (εφαρμογή της Οδηγίας 123/2006 για τις υπηρεσίες) και ειδικότερα το άρθρο 6 αυτού, το οποίο επίσης αναφέρεται στην υποχρέωση για απλούστευση των διαδικασιών αδειοδότησης δραστηριοτήτων και επαγγελμάτων.

Σκοπός του πρώτου μέρους του Σχεδίου Νόμου (εφεξής Σ.Ν.) είναι η καθιέρωση ενός πλαισίου απαιτήσεων αναφορικά με : α) τη διαθεσιμότητα ειδικών κατά περίπτωση επαγγελματικών προσόντων, που πρέπει να διαθέτουν τα φυσικά πρόσωπα, για την άσκηση ειδικών επαγγελματικών δραστηριοτήτων, οι οποίες κύρια σχετίζονται με τις μηχανολογικές / ηλεκτρολογικές εγκαταστάσεις και οι οποίες προσδιορίζονται στο άρθρο 3 του νόμου, και β) τις διαδικασίες αδειοδότησης φυσικών ή νομικών προσώπων που ασκούν τις εν λόγω επαγγελματικές δραστηριότητες.

Βασικός στόχος του πρώτου μέρους είναι η αδειοδότηση των τεχνικών επαγγελμάτων να συμβάλει : α) στη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας και παραγωγικότητας, μέσω της διασφάλισης της ορθολογικής διαχείρισης των πόρων, καθώς και της ποιότητας του τελικού προϊόντος ή του τελικού έργου, β) στην ασφάλεια και στην υγεία των εργαζομένων και των χρηστών, γ) στην προστασία του περιβάλλοντος και στην εξοικονόμηση ενέργειας και δ) στην προστασία των συμφερόντων των αποδεκτών των υπηρεσιών, που συνδέονται με την άσκηση των ρυθμιζόμενων επαγγελματικών δραστηριοτήτων.

Η νομοθεσία που σήμερα ρυθμίζει τα θέματα της αδειοδότησης των τεχνικών επαγγελμάτων είναι ο ν.6422/1934 και τα προεδρικά διατάγματα που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση του

εν λόγω νόμου, τα οποία σε πολλά σημεία είναι απαρχαιωμένα και δεν ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες της οικονομίας και της διοίκησης.

Με τα προεδρικά διατάγματα που προβλέπονται να εκδοθούν κατ' εξουσιοδότηση του νόμου, θα αντικατασταθεί μεγάλος αριθμός προεδρικών διαταγμάτων, ώστε οι ειδικές για **κάθε επάγγελμα** απαιτήσεις να καθορίζονται από ένα μόνο νομοθέτημα, εκσυγχρονίζοντας ταυτόχρονα και απλοποιώντας την υφιστάμενη νομοθεσία αδειοδότησης των τεχνικών επαγγελμάτων.

Ο νόμος, με τις ρυθμίσεις που προβλέπει, θα συμβάλει στην διασφάλιση της παροχής υπηρεσιών από επαγγελματίες και εργαζόμενους στα τεχνικά επαγγέλματα, που διαθέτουν τα κατάλληλα επαγγελματικά προσόντα, τα οποία αποτελούν τη βάση για την χορήγηση της σχετικής άδειας άσκησης επαγγέλματος.

Από τη διαδικασία αυτή θα επωφεληθούν οι Έλληνες επαγγελματίες και εργαζόμενοι στα τεχνικά επαγγέλματα, οι Ελληνικές επιχειρήσεις και κυρίως οι Έλληνες καταναλωτές.

Στα ως άνω προεδρικά διατάγματα, για κάθε επάγγελμα που ρυθμίζεται, π.χ. του υδραυλικού, καθιερώνονται οι προϋποθέσεις άσκησης συγκεκριμένων επαγγελματικών δραστηριοτήτων κατά την άσκηση του επαγγέλματος, όπως η εγκατάσταση και η συντήρηση. Για λόγους εξασφάλισης της συνέχειας των νομοθετικών ρυθμίσεων, η προσέγγιση αυτή ακολουθείται και στον παρόντα νόμο, δηλαδή στο κείμενο του νόμου γίνεται αναφορά σε επαγγελματικές δραστηριότητες που ρυθμίζονται και όχι στα αντίστοιχα επαγγέλματα.

Ειδικότερα, με το παρόν Σ.Ν. και τα προεδρικά διατάγματα που θα εκδοθούν κατ' εξουσιοδότηση του νόμου κύρια επιδιώκεται:

- **Να υπάρχει ένα ενιαίο, σύγχρονο για κάθε επάγγελμα θεσμικό πλαίσιο.**

Για παράδειγμα, για την απόκτηση της άδειας Ηλεκτρολόγου Εγκαταστάτη Α Ειδικότητας, σήμερα έχουν, μεταξύ άλλων, εφαρμογή τα ΠΔ : 1988/252, 1988/41 και τα ΒΔ : 13-2-1936, 14-10-1937, 4-11-1949, 1965/328 και 1966/407 (δηλαδή 5 ΒΔ και 2 ΠΔ).

Από τις παραπάνω διατάξεις, με την έκδοση ενός Προεδρικού Διατάγματος θα αντικατασταθούν πέντε Βασιλικά Διατάγματα και ένα Προεδρικό Διάταγμα, ενώ θα παραμείνουν σε ισχύ διατάξεις του Π.Δ. 1988/41, που δεν έχει εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση του Ν.6422/1934 και ρυθμίζει θέματα επαγγελματικών δικαιωμάτων πτυχιούχων ΤΕΛ.

- **Να περιοριστεί ο αριθμός των χορηγούμενων αδειών, ώστε το είδος και ο αριθμός τους να ανταποκρίνονται σε πραγματικές ανάγκες της οικονομίας.**

Για παράδειγμα, για τους χειριστές μηχανημάτων έργου εκδίδονται σήμερα εξήντα οκτώ (68) άδειες και ο αριθμός αυτός, σύμφωνα με την ανάλυση που έχει γίνει από τις Υπηρεσίες του Υπουργείου, θα περιοριστεί σε δέκα έξη (16) άδειες.

- **Να καθιερωθούν σύγχρονες προϋποθέσεις και απαιτήσεις όσον αφορά τα απαιτούμενα επαγγελματικά προσόντα.**

Θα λαμβάνονται υπόψη οι σήμερα υφιστάμενες σχετικές εκπαιδευτικές δομές, που υποστηρίζουν την άσκηση της κάθε επαγγελματικής δραστηριότητας και οι πραγματικές, κατά περίπτωση ανάγκες για προϋπηρεσία για την άσκηση ενός επαγγέλματος.

- Να δοθεί η δυνατότητα, υποκατάστασης της προϋπηρεσίας με την παρακολούθηση εξειδικευμένων προγραμμάτων επαγγελματικής κατάρτισης, καθώς και η δυνατότητα δημιουργίας εξειδικευμένων φορέων επαγγελματικής κατάρτισης.
- Να γίνουν απλές και διαφανείς οι διαδικασίες διενέργειας των εξετάσεων και εν γένει της αδειοδότησης, συμπεριλαμβανομένης της καθιέρωσης χρονικών προθεσμιών για την έκδοση των αδειών και της δυνατότητας διενέργειας των εξετάσεων από εγκεκριμένους φορείς.

Μέσω της καθιέρωσης α) σαφούς κατά περίπτωση εξεταστέας ύλης β) συστήματος αδειοδότησης που θα προβλέπει τον τρόπο συγκρότησης από την οικεία Περιφέρεια εξεταστικών επιτροπών, ώστε αυτές να λειτουργούν με τρόπο αμερόληπτο, διαφανή και με συμμετοχή εκπροσώπου του Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων καθώς και του οικείου επαγγελματικού επιμελητηρίου ή της ΓΣΕΒΕΕ γ) της επιμόρφωσης των μελών των εξεταστικών επιτροπών και γ) της δυνατότητας να εξεταστεί κάποιος από εγκεκριμένο φορέα με την ίδια όμως διαδικασία εξετάσεων (π.χ. τρόπος διενέργειας εξετάσεων και εξεταστέα ύλη).

II. ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ

Το Κεφάλαιο Α του πρώτου μέρους περιέχει τις γενικές αρχές και ειδικότερα:

Το άρθρο 1 δίνει τους **ορισμούς**, που είναι απαραίτητοι για τη σαφήνεια και τη λειτουργικότητα του νόμου.

Το άρθρο 2 αναφέρεται στο **σκοπό** του νόμου, που είναι η καθιέρωση ενός πλαισίου ως προς τις αναγκαίες προϋποθέσεις και τις διαδικασίες για τη χορήγηση άδειας άσκησης συγκεκριμένης επαγγελματικής δραστηριότητας.

Το άρθρο 3 προσδιορίζει το **πεδίο εφαρμογής** του νόμου, το οποίο είναι οι ακόλουθες κατηγορίες επαγγελματικών δραστηριοτήτων:

α) Κατηγορίες που αφορούν την υλοποίηση της μελέτης μηχανολογικής ή ηλεκτρικής εγκατάστασης, τη συντήρηση αυτής, την επιτήρηση της λειτουργίας της, καθώς και τον χειρισμό του εξοπλισμού της και

β) Κατηγορίες σχετικές με την εκτέλεση τεχνικού έργου ή/και με την παροχή τεχνικής υπηρεσίας, που αφορούν, ηλεκτρολογικές, υδραυλικές, ψυκτικές εγκαταστάσεις, εγκαταστάσεις υγρών και αερίων καυσίμων, ηλεκτροσυγκολλήσεις, οξυγονοκολλήσεις, χειρισμό μηχανημάτων έργου, καθώς και γόμωση και πυροδότηση εκρηκτικών σε έργα.

Για τις ως άνω κατηγορίες, προβλέπεται ότι με προεδρικό διάταγμα, για κάθε κατηγορία και όπου απαιτείται, θα καθιερωθούν ειδικότητες και, για κάθε ειδικότητα, βαθμίδες επαγγελματικών προσόντων.

Το άρθρο 4 καθιερώνει την υποχρέωση λήψης άδειας, προκειμένου να επιτρέπεται η άσκηση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων, που ρυθμίζονται με τον παρόντα νόμο, με την επιφύλαξη των διατάξεων του Ν. 6422/1934 και προβλέπει ότι με την έκδοση **Προεδρικών Διαταγμάτων** θα καθοριστούν οι **προϋποθέσεις χορήγησης άδειας επαγγελματικής δραστηριότητας**. Επίσης, με τα εν λόγω προεδρικά διατάγματα θα καθοριστούν, οι επαγγελματικές δραστηριότητες, που μπορούν να ασκούνται από τον κάτοχο κάθε

επαγγελματικές άδειας, η διάρκεια ισχύος και οι προϋποθέσεις ανανέωσης κάθε άδειας, οι προϋποθέσεις υποκατάστασης της επαγγελματικής εμπειρίας με παρακολούθηση προγραμμάτων επαγγελματικής κατάρτισης από εγκεκριμένους φορείς και η αντιστοίχιση των αδειών, που υφίστανται κατά την έκδοση του νόμου, με τις επαγγελματικές άδειες, που θα εκδοθούν με τον παρόντα νόμο, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Επίσης προβλέπεται ότι με Προεδρικό Διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση των Υπουργών Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και του Υπουργού Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, θα καθοριστούν οι προϋποθέσεις έγκρισης των φορέων επαγγελματικής κατάρτισης, που εμπλέκονται στην κατάρτιση των αδειοδοτούμενων προσώπων, το περιεχόμενο και η διάρκεια της κατάρτισης για κάθε ειδικότητα, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Τέλος, προκειμένου να υπάρχει η δυνατότητα ταχείας προσαρμογής των ρυθμίσεων των προεδρικών διαταγμάτων στις μελλοντικές τεχνολογικές εξελίξεις, προβλέπεται ότι οι αναφερόμενες στα ως άνω προεδρικά διατάγματα συναφείς με τις οριζόμενες σε αυτά επαγγελματικές δραστηριότητες καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, ύστερα από πρόταση της Επιτροπής Τεχνικών Επαγγελμάτων, που προβλέπεται στο άρθρο 10 του νόμου.

Το άρθρο 5 αναφέρεται στο **Σύστημα** αδειοδότησης, καθορίζονται οι αρμόδιες υπηρεσίες για την έκδοση των αδειών, η διαδικασία διενέργειας εξετάσεων για την απόκτηση της άδειας από **φυσικό πρόσωπο**, διασφαλίζοντας έτσι στο σύστημα αδειοδότησης, αντικειμενικότητα, επιστημονική επάρκεια, ταχύτητα, αξιοπιστία και διαφάνεια.

Προκειμένου να υπάρχει αρμονία μεταξύ των ρυθμίσεων του παρόντος νόμου και των ρυθμίσεων του νόμου 3879/2010 (ΦΕΚ 163^Α) «Ανάπτυξη της δια βίου μάθησης και λοιπές διατάξεις», προβλέπεται ότι οι εξεταστικές επιτροπές λειτουργούν υπό την εποπτεία του Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων.

Επίσης παρέχει εξουσιοδότηση για την έκδοση κοινής απόφασης των Υπουργών **Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων**, με την οποία θα καθοριστεί η εξεταστέα ύλη, ο τρόπος και οι αναγκαίες υποδομές για τη διενέργεια των εξετάσεων, η διάρκεια και ο τρόπος και το περιεχόμενο της επιμόρφωσης των μελών των εξεταστικών επιτροπών, ο τύπος και το περιεχόμενο των ανωτέρω αδειών, ο τρόπος άσκησης της εποπτείας των εξεταστικών επιτροπών από τον Εθνικό Οργανισμό Πιστοποίησης Προσόντων, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Για να υπάρχει μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα στη λειτουργία των εξεταστικών επιτροπών, προβλέπεται ότι αυτές θα συγκροτούνται στην έδρα της κάθε περιφέρειας και θα υπάρχει η δυνατότητα, σε περίπτωση που σε μια Περιφέρεια δεν έχει συγκροτηθεί σχετική επιτροπή, ο ενδιαφερόμενος να μπορεί να συμμετάσχει σε αντίστοιχες εξετάσεις, που διενεργεί επιτροπή όμορης Περιφέρειας.

Οι εξεταστικές επιτροπές, ανάλογα με τις συνθήκες, δύνανται να μετακινούνται στην έδρα του κάθε νόμου της οικείας Περιφέρειας, προκειμένου να διενεργούν τις εξετάσεις.

Οι εξεταζόμενοι θα καταβάλουν παράβολο και στα μέλη των εξεταστικών θα καταβάλλεται αποζημίωση, σύμφωνα με τις προβλέψεις του Νόμου 3833/2010 (ΦΕΚ40/Α/2010), ώστε η λειτουργία του συστήματος εξετάσεων να μη βαρύνει το Δημόσιο Προϋπολογισμό.

Στο άρθρο αυτό καθορίζονται επίσης και οι προθεσμίες για την έκδοση των σχετικών αδειών.

Το άρθρο 6 αναφέρεται στις προϋποθέσεις χορήγησης άδειας σε νομικά πρόσωπα, και παρέχει εξουσιοδότηση για την έκδοση Προεδρικού Διατάγματος, με το οποίο θα καθορίζονται τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, η διαδικασία και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για τη χορήγηση άδειας σε νομικό πρόσωπο.

Το άρθρο 7 προβλέπει ότι οι εξετάσεις για τη χορήγηση της άδειας άσκησης επαγγέλματος δύνανται να διενεργούνται, κατ' επιλογή του ενδιαφερομένου, και από ικανούς, σύμφωνα με το Πρότυπο ISO/IEC 17024, **Φορείς**, του δημόσιου ή ιδιωτικού τομέα, μετά από αδειοδότηση τους από τον Εθνικό Οργανισμό Πιστοποίησης Προσόντων και οι οποίοι εκδίδουν στην περίπτωση επιτυχούς εξέτασας, **βεβαίωση επιτυχούς εξέτασης** του ενδιαφερομένου, η οποία προσδιορίζει, κατά περίπτωση, τις αντίστοιχες ειδικότητες και βαθμίδες, τις οποίες καλύπτει και δυνάμει της οποίας εκδίδεται από την αρμόδια αρχή, η αιτηθείσα άδεια.

Η εφαρμογή τόσο του διεθνούς Προτύπου ISO/IEC 17024, όσο και του θεσμού της διαπίστευσης, για τον έλεγχο και την επιβεβαίωση της ικανότητας και της αξιοπιστίας των εξεταστικών φορέων, προσδίδει στο σύστημα αδειοδότησης διεθνή αναγνωσιμότητα και εγκυρότητα.

Προκειμένου να υπάρχει αρμονία μεταξύ των ρυθμίσεων του παρόντος νόμου και των ρυθμίσεων του νόμου 3879/2010 (ΦΕΚ 163^Α) «Ανάπτυξη της δια βίου μάθησης και λοιπές διατάξεις», προβλέπεται ότι οι εξεταστικοί φορείς θα αδειοδοτούνται από τον Εθνικό Οργανισμό Πιστοποίησης Προσόντων.

Το άρθρο 8 αναφέρεται στις προϋποθέσεις αδειοδότησης και στον έλεγχο των αδειοδοτημένων φορέων, που προβλέπονται στο άρθρο 7. Ειδικότερα, οι προϋποθέσεις αφορούν το προσωπικό, την εμπειρία, τα τεχνικά μέσα και την ανεξαρτησία -αμεροληψία, που πρέπει να διαθέτει ο φορέας, ενώ ο έλεγχος αφορά στην ποιότητα των παρεχομένων υπηρεσιών και διενεργείται από τον Εθνικό Οργανισμό Πιστοποίησης Προσόντων ή από την οικεία Περιφέρεια.

Παράλληλα, καθορίζονται οι υποχρεώσεις των εγκεκριμένων φορέων και προβλέπεται η επιβολή κυρώσεων στους παραβάτες φορείς.

Παρέχεται εξουσιοδότηση για την έκδοση **Κοινής Υπουργικής Απόφασης** των Υπουργών Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Παιδείας Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, με την οποία θα καθοριστούν τα δικαιολογητικά και η διαδικασία για την αδειοδότηση του Φορέα, τα όργανα, η διαδικασία και ο τρόπος διενέργειας του ελέγχου των εγκεκριμένων φορέων, η αρχή επιβολής κυρώσεων σε αυτούς, τα κριτήρια για την κλιμάκωση των προβλεπομένων κυρώσεων στους Εγκεκριμένους Φορείς, καθώς και η διαδικασία επιβολής τους.

Ο Εθνικός Οργανισμός Πιστοποίησης Προσόντων θα αποζημιώνεται από τους φορείς που θα αδειοδοτεί για τις υπηρεσίες που τους παρέχει.

Το άρθρο 9 αναφέρεται στη σύσταση στη Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας **Ενιαίου Μητρώου Αδειών Τεχνικών Επαγγελματιών** φυσικών και ως ιδιαίτερη κατηγορία νομικών προσώπων.

Σκοπός του Ενιαίου Μητρώου είναι η παρακολούθηση: α) της τήρησης των υποχρεώσεων, όπως αυτές απορρέουν από τις διατάξεις του ν.3844/2010 (ΦΕΚ 63^Α), των προσώπων που αδειοδοτούνται, σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου, β) της εξέλιξης της αδειοδότησης των αντίστοιχων επαγγελματιών δραστηριοτήτων.

Επίσης, παρέχεται εξουσιοδότηση για την **έκδοση Κοινής Υπουργικής Απόφασης** των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, με την οποία θα καθορίζονται ο τρόπος συγκρότησης και τήρησης του ως άνω Ενιαίου Μητρώου.

Με το άρθρο 10 συνιστάται στη Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας **Επιτροπή Τεχνικών Επαγγελματιών** με αρμοδιότητα να εισηγείται στον Υπουργό σχετικά για την επίλυση θεμάτων που ανακύπτουν κατά την εφαρμογή του νόμου και παρέχεται εξουσιοδότηση για τη συγκρότησή της με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

Το άρθρο 11 αναφέρεται στις **Κυρώσεις** που επιβάλλονται στους ασκούντες επαγγελματική δραστηριότητα, που εμπίπτει στις διατάξεις του νόμου ή και στις επιχειρήσεις, που απασχολούν με οποιαδήποτε σχέση εργασίας πρόσωπα, χωρίς την αντίστοιχη άδεια ή βεβαίωση, όπως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 6 του υπ' αριθμόν 38/2010 Προεδρικού Διατάγματος, καθώς και στους εκδίδοντες ανακριβείς βεβαιώσεις προϋπηρεσίας.

Επίσης, παρέχεται εξουσιοδότηση για την **έκδοση Υπουργικής Απόφασης** του Υπουργού Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, με την οποία θα καθορίζονται τα κριτήρια για την κλιμάκωση των κυρώσεων, η διαδικασία επιβολή τους, τα όργανα και κάθε άλλο σχετικό θέμα.

Το άρθρο 12 αναφέρεται σε **Λοιπές Διατάξεις**, με τις οποίες: α) Προβλέπεται η υποχρέωση των επιχειρήσεων να εκπαιδεύουν τους αδειούχους εργαζόμενους, που απασχολούν στις ιδιαίτερες απαιτήσεις του μηχανολογικού εξοπλισμού της επιχείρησης, β) παρέχεται εξουσιοδότηση για την **έκδοση Προεδρικού Διατάγματος**, με πρόταση του Υπουργού Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και του Υπουργού Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων, με το οποίο θα καθορίζονται οι απαιτήσεις για το **χειρισμό και την επιτήρηση των ατμολεβήτων**, καθώς και τα προσόντα των προσώπων που αναλαμβάνουν το χειρισμό και την επιτήρηση των ατμολεβήτων και γ) ορίζονται οι υπηρεσίες των οικείων Δήμων ως αρμόδιες για την διενέργεια των προβλεπόμενων στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Ν. 4483/1965 ελέγχων των ηλεκτρικών εγκαταστάσεων, αντί των υπαλλήλων του Υπουργείου Βιομηχανίας, Ενέργειας και Τεχνολογίας ή της ΔΕΗ, που σύμφωνα με το υφιστάμενο καθεστώς οφείλουν να διενεργούν τους εν λόγω ελέγχους.

ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΕΡΟΣ

«ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΗΣ ΜΕΤΑΠΟΙΗΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ»

I. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Η ίδρυση και λειτουργία στην Ελλάδα βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων, επαγγελματικών εργαστηρίων, αποθηκών και μηχανολογικών εγκαταστάσεων διέπεται σήμερα κυρίως από τις διατάξεις του Νόμου 3325/2005 (ΦΕΚ 68Α/11.3.2005) «Ίδρυση και λειτουργία βιομηχανικών βιοτεχνικών εγκαταστάσεων στο πλαίσιο της αειφόρου ανάπτυξης και άλλες διατάξεις», ο οποίος αντικατέστησε τους νόμους 2516/1997 και 2965/2001, καθώς και από πληθώρα άλλων νόμων και κανονιστικών πράξεων της διοίκησης.

Η Διεύθυνση Ανάπτυξης της Νομαρχίας αποτελεί το κύριο σημείο επικοινωνίας του ενδιαφερόμενου επενδυτή με το σύστημα αδειοδότησης. Ειδικότερα, η Διεύθυνση Ανάπτυξης παραλαμβάνει τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και τις προβλεπόμενες μελέτες και προμελέτες

από τον επενδυτή, τα ελέγχει για την πληρότητά τους και τα διαβιβάζει στις συναρμόδιες υπηρεσίες και φορείς προς γνωμοδότηση, ενώ διενεργεί και τις απαιτούμενες αυτοψίες πριν την έκδοση των αδειών εγκατάστασης και λειτουργίας.

Ωστόσο, παρά τη θέση σε ισχύ του Ν.3325/2005, η ελληνική νομοθεσία που ρυθμίζει τη διαδικασία αδειοδότησης βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων παραμένει ιδιαίτερος γραφειοκρατική, με αποτέλεσμα, στις περισσότερες περιπτώσεις, η αδειοδότηση μίας βιομηχανικής ή βιοτεχνικής επιχείρησης να απαιτεί την ολοκλήρωση ενός ιδιαίτερα μεγάλου αριθμού διαδικασιών και ενεργειών τόσο εκ μέρους του ενδιαφερομένου επενδυτή όσο και εκ μέρους της αρμόδιας, κατά περίπτωση διοίκησης, καθώς και την προσκόμιση μεγάλου αριθμού δικαιολογητικών και εγκρίσεων από τον ενδιαφερόμενο επενδυτή στις αρμόδιες υπηρεσίες για την ολοκλήρωση της σχετικής διαδικασίας. Αποτέλεσμα των ανωτέρω είναι η επί μακρόν διαπιστωθείσα στην ελληνική πρακτική ιδιαίτερη επιβάρυνση – από άποψη χρόνου και κόστους – κάθε επενδυτή που ενδιαφέρεται να δραστηριοποιηθεί στο συγκεκριμένο τομέα (Βιομηχανία – Βιοτεχνία), με αποτέλεσμα την συνακόλουθη καθυστέρηση έναρξης και υλοποίησης μίας επενδυτικής πρότασης, τη μειωμένη δυνατότητα αποτελεσματικής απορρόφησης τυχόν προβλεπόμενων ευρωπαϊκών κονδυλίων και τέλος την αποθάρρυνση επιχειρηματιών να προβαίνουν σε επενδύσεις στην χώρα μας. Αυτό έχει παράλληλα ως αποτέλεσμα την μείωση της ανταγωνιστικότητας, την ύφεση της οικονομίας και κατά συνέπεια την αύξηση της ανεργίας. Αυτός θα πρέπει να θεωρηθεί και ένας από τους γενικότερους λόγους που η Ελλάδα κατέχει την εκατοστή ένατη (109) θέση στον παγκόσμιο δείκτη μέτρησης της ανταγωνιστικότητας «Doing Business» της Παγκόσμιας Τράπεζας (World Bank).

Ως εκ τούτου, θεωρείται επιτακτική η ριζική αναμόρφωση του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου ίδρυσης και λειτουργίας των βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων, ώστε να καταστεί δυνατή, σε συνάρτηση με την ανάγκη ενίσχυσης της εθνικής περιβαλλοντικής προστασίας, η ευκολότερη, απλούστερη και ταχύτερη δημιουργία βιομηχανικών και βιοτεχνικών επιχειρήσεων, η οποία με την σειρά της θα συμβάλει στην ανάπτυξη της οικονομίας, της επιχειρηματικότητας και της ανταγωνιστικότητας, στη μείωση της γραφειοκρατίας, στη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας με αποτέλεσμα την καταπολέμηση της ανεργίας, καθώς και στην αύξηση του βιοτικού επιπέδου της χώρας μας, εξασφαλίζοντας ταυτόχρονα την ισορροπία μεταξύ της επιχειρηματικής δραστηριότητας και της επιβαλλόμενης προστασίας των εθνικών πόρων και του περιβάλλοντός μας.

Σκοπός του παρόντος μέρους είναι η επιτάχυνση και απλούστευση της χρονοβόρας και σύνθετης διαδικασίας αδειοδότησης βιομηχανιών και βιοτεχνιών στη χώρα μας, μέσω της τροποποίησης της δομής της Αδειοδοτούσας Αρχής, καθώς και της ελαχιστοποίησης των απαιτούμενων αιτήσεων και δικαιολογητικών εκ μέρους των επενδυτών προς τις αρμόδιες υπηρεσίες. Επίσης, ο παρών νόμος αναμένεται να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην επιτάχυνση του ρυθμού βιομηχανικής ανάπτυξης της χώρας, θέτοντας όμως παράλληλα ως έναν από τους βασικότερους στόχους του την προστασία του περιβάλλοντος, μια ανάγκη η οποία πρέπει πλέον να προβληθεί περισσότερο από ότι στο παρελθόν.

Το παρόν μέρος προβλέπει μια σημαντική καινοτομία ως προς την έννοια της Αδειοδοτούσας Αρχής. Πλέον και με την ψήφιση του παρόντος, εκτός από την αρμόδια Διεύθυνση της Περιφέρειας, Αδειοδοτούσα Αρχή ορίζονται και τα Επιμελητήρια της χώρας και το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας. Έτσι σε κάθε Επιμελητήριο συστήνεται, μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου και τηρώντας τις κείμενες διατάξεις, Αυτοτελής Υπηρεσία Αδειοδότησης και μέσα σε αυτήν Ομάδες Διοίκησης Έργου, με σκοπό την χορήγηση αδειών εγκατάστασης και λειτουργίας των δραστηριοτήτων του δεύτερου μέρους του παρόντος.

Με τα ειδικότερα άρθρα του μέρους αυτού, διευκολύνεται η χορήγηση αδειών εγκατάστασης και λειτουργίας, ανάλογα με το βαθμό όχλησης, και χορηγούνται αυτές με την κατάθεση των δικαιολογητικών, ενώ έπεται η επιθεώρηση.

Απλοποιείται η διαδικασία αξιολόγησης και έγκρισης περιβαλλοντικών όρων για την κατηγορία Α, καθώς καταργείται καταρχήν το στάδιο της Προκαταρκτικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης και Αξιολόγησης και ενσωματώνεται στο στάδιο Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων. Δίνεται βέβαια η δυνατότητα για την υποκατηγορία Α1 η ενδιαφερόμενη επιχείρηση να επιλέξει τη διατήρηση του σταδίου αυτού. Επιπλέον, προβλέπεται σαφώς ότι με την παρέλευση της προβλεπόμενης προθεσμίας για την έκδοση της Απόφασης Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων τεκμαίρεται ως θετική η σχετική αίτηση.

Τέλος, σημαντικό ρόλο προς την επίτευξη της εν λόγω επιτάχυνσης και απλοποίησης των προβλεπόμενων διαδικασιών, αναμένεται ακόμη να διαδραματίσει η κατά το δυνατόν προτυποποίηση των απαιτήσεων της γενικότερης διαδικασίας αδειοδότησης. Έτσι, σε σύγκριση με την ισχύουσα διαδικασία θα υπάρξει μείωση των απαιτούμενων αιτήσεων, δικαιολογητικών και μελετών, καθιστώντας έτσι δυνατό τον καλύτερο συγχρονισμό υποβολής των ανωτέρω δικαιολογητικών, καθώς και τον καλύτερο προγραμματισμό εκ μέρους του επενδυτή των επιθεωρήσεων που απαιτούνται για τη λήψη της άδειας λειτουργίας της επιχείρησης.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ

Το άρθρο 13 περιέχει όλους του απαραίτητους ορισμούς που χρησιμοποιούνται στο παρόν μέρος, προκειμένου να μην δημιουργούνται αμφιβολίες ως προς την έννοια των χρησιμοποιούμενων όρων. Ειδικότερα, για λόγους καλύτερης κατανόησης του μέρους αυτού περιέχονται για παράδειγμα οι ορισμοί των εννοιών «Βιομηχανία – Βιοτεχνία», «Επαγγελματικό εργαστήριο», «Μηχανολογικές εγκαταστάσεις», «Αποθήκες», «Κτιριακές Εγκαταστάσεις», «Άδεια εγκατάστασης – Άδεια λειτουργίας», «Δραστηριότητες υψηλής, μέσης, ή χαμηλής όχλησης», καθώς και η έννοια της «Αδειοδοτούσας Αρχής».

Ενδεικτικά, αλλάζει ο ορισμός της έννοιας των επαγγελματικών εργαστηρίων σε σχέση με το Ν.3325/2005, η οποία πρέπει να πληροί ορισμένα κριτήρια, μεταξύ των οποίων συμπεριλαμβάνεται το όριο της κινητήριας ισχύος, το οποίο και δεν πρέπει να υπερβαίνει τα είκοσι δύο (22) KW, ή σχετικά με θερμική ισχύ τα πενήντα (50) KW και ο βαθμός όχλησης ως χαμηλής σύμφωνα με τους βαθμούς όχλησης που αναφέρονται στα πολεοδομικά διατάγματα. Η ύπαρξη ορίου κινητήριας ισχύος στα επαγγελματικά εργαστήρια, αλλά και ο βαθμός όχλησης (χαμηλή) εξακολουθούν να κρίνονται απαραίτητοι στο πλαίσιο της προσπάθειας αποφυγής δημιουργίας επιπλέον προβλημάτων στο περιβάλλον, λαμβάνοντας ταυτόχρονα όμως υπόψη και το γεγονός ότι η λειτουργία των εν λόγω εργαστηρίων αποσκοπεί στην εξυπηρέτηση των αναγκών των κατοίκων. Τέλος, καθίσταται ακόμη σαφές ότι η επεξεργασία εύφλεκτων, εκρηκτικών, διαβρωτικών, οξειδωτικών, τοξικών ή άλλων επικίνδυνων ουσιών, ή αερίων υπό πίεση, ανεξαρτήτως της επεξεργαζόμενης ποσότητας αυτών, σε αρμονία και με την Οδηγία 67/548/ΕΟΚ, όπως ισχύει, δεν εμπίπτει στην προβλεπόμενη και επιτρεπτή βάση του παρόντος επεξεργασία των επαγγελματικών εργαστηρίων.

Επιπλέον, και σε αντίθεση με τον Ν.3325/2005, επιτυγχάνεται ο ακριβής και λεπτομερής προσδιορισμός των μηχανολογικών εγκαταστάσεων. Έτσι, ενώ ο Ν.3325/2005 προέβλεπε ότι μηχανολογικές εγκαταστάσεις αποτελούν μόνο οι πάσης φύσεως ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις παροχής υπηρεσιών, με τον παρόντα νόμο, ως μηχανολογικές εγκαταστάσεις, ορίζονται οι μηχανές και οι εξοπλισμοί υπό πίεση, όπως αυτά ορίζονται στο Π.Δ. 57/2010 και στην Κ.Υ.Α 16289/330/1999 αντίστοιχα, που συνδέονται με τη λειτουργία των μεταποιητικών δραστηριοτήτων. Ακόμη, μηχανολογικές εγκαταστάσεις αποτελούν και οι

πάσης φύσεως ηλεκτρομηχανολογικές εγκαταστάσεις παροχής υπηρεσιών – όπως ορίζονται ήδη από το Ν.3325/2005 – αλλά όπως αυτές πρόκειται να εξειδικευτούν περαιτέρω κατόπιν κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Τέλος, διατυπώνεται ο ορισμός της έννοιας «Αδειοδοτούσα Αρχή», η οποία είναι πλέον όχι μόνο η αρμόδια υπηρεσία του Υποτομέα Βιομηχανίας και Βιοτεχνίας της Περιφέρειας και η Διεύθυνση Ανάπτυξης και Συντονισμού του Υπουργείου Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, αλλά και το αρμόδιο ανάλογα με τη δραστηριότητα της κάθε επιχείρησης Επιμελητήριο, καθώς και το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας.

Στο άρθρο 14 ορίζονται οι δραστηριότητες, οι οποίες εμπίπτουν στις διατάξεις του παρόντος νόμου. Υπό τον όρο «δραστηριότητες» εννοούνται όλες οι δραστηριότητες των βιομηχανιών – βιοτεχνιών, επαγγελματικών εργαστηρίων, αποθηκών και μηχανολογικών εγκαταστάσεων που ασκούνται στις αντίστοιχες κτιριακές εγκαταστάσεις, οι οποίες περιγράφονται στο προηγούμενο άρθρο.

Επιπλέον, απαριθμούνται οι δραστηριότητες, οι οποίες δεν υπάγονται στις διατάξεις του παρόντος νόμου. Παράλληλα, ορίζονται και οι δραστηριότητες για τις οποίες οι διατάξεις του παρόντος νόμου δεν έχουν εφαρμογή, επειδή οι εν λόγω δραστηριότητες αδειοδοτούνται στα πλαίσια άλλων διαδικασιών, είτε γιατί αρμόδιες για την αδειοδότηση τους είναι άλλες αρχές ή υπηρεσίες.

Το άρθρο 15 αποτελεί μία καινοτομία, αφού προβλέπεται για πρώτη φορά η ακριβής απαρίθμηση των Κατηγοριών δραστηριοτήτων μέσα στο νόμο, χωρίς έτσι να αφήνεται η απαρίθμησή τους σε κάποιο άλλο νομοθέτημα. Εκτιμάται ότι θα συμβάλλει τα μέγιστα και στην επικείμενη (με το άρθρο 16) διαφοροποίηση της διαδικασίας αδειοδότησης ανάλογα με το βαθμό όχλησης της πραγματοποιούμενης δραστηριότητας.

Με το άρθρο 16 προβλέπεται για πρώτη φορά η διαφοροποίηση της διαδικασίας χορήγησης άδειας εγκατάστασης ανάλογα με το βαθμό όχλησης της πραγματοποιούμενης δραστηριότητας. Ενώ με τον προϊσχύσαντα νόμο (Ν.3325/2005), η διαδικασία χορήγησης άδειας εγκατάστασης ήταν η ίδια σε όλες τις περιπτώσεις και ανεξαρτήτως του βαθμού όχλησης, η εν λόγω διαδικασία διαφοροποιείται πλέον (βάσει του παρόντος άρθρου) με σκοπό την επιτάχυνσή της αδειοδότησης των επιχειρήσεων, ειδικότερα στις περιπτώσεις χαμηλής όχλησης.

Με την παράγραφο 1 του άρθρου 16 προβλέπονται οι προϋποθέσεις για τη λειτουργία μιας δραστηριότητας της Κατηγορίας Ι. Αναφορικά με την έναρξη της λειτουργίας των εν λόγω δραστηριοτήτων, ο ενδιαφερόμενος φορέας καλείται να υποβάλει στην Αδειοδοτούσα Αρχή Υπεύθυνη Δήλωση του Ν.1599/1986, η οποία και συνοδεύεται από όλες τις απαραίτητες εγκρίσεις και δικαιολογητικά. Η κατάθεση της δήλωσης βεβαιώνεται σε αντίγραφο της, το οποίο και υποχρεούται να τηρεί. Ο έλεγχος της ορθότητας του περιεχομένου της Υπεύθυνης Δήλωσης, πραγματοποιείται εκ των υστέρων από την Αδειοδοτούσα Αρχή. Η καινοτομία αυτή εισάγεται για πρώτη φορά στο καθεστώς αδειοδότησης των επιχειρήσεων της Κατηγορίας Ι και κρίνεται ότι κινείται προς τη γενικότερη επιτάχυνση ολόκληρου του συστήματος αδειοδότησης.

Με την παράγραφο 2 του άρθρου 16 προβλέπονται οι προϋποθέσεις για την εγκατάσταση, την επέκταση, ή τον εκσυγχρονισμό των δραστηριοτήτων της Κατηγορίας ΙΙ. Στις περιπτώσεις αυτές, η Αδειοδοτούσα Αρχή καλείται να χορηγήσει την απαραίτητη άδεια εγκατάστασης ταυτόχρονα με την προσκόμιση όλων των απαραίτητων δικαιολογητικών και εγκρίσεων. Αυτό συνιστά άλλη μια πολύ σημαντική καινοτομία του εν λόγω νόμου, καθώς εγγυάται σε μεγάλο βαθμό την επιτάχυνση, αλλά και απλοποίηση, της χορήγησης αδειών

εγκατάστασης αναφορικά με τις δραστηριότητες της Κατηγορίας II. Περαιτέρω προβλέπεται ότι μετά την χορήγηση της άδειας εγκατάστασης, και εντός δέκα ημερών, η Αδειοδοτούσα Αρχή θα πρέπει να διενεργεί επιθεώρηση, κατά την οποία θα εξετάζεται η καταλληλότητα του χώρου – όπου αυτός προϋπάρχει – αλλά και των συνθηκών που επικρατούν στην περιοχή, στην οποία πρόκειται να εγκατασταθεί η εν λόγω μονάδα.

Με την παράγραφο 3 του άρθρου 16 προβλέπεται η διαδικασία για την εγκατάσταση, την επέκταση και τον εκσυγχρονισμό των δραστηριοτήτων των Κατηγοριών III και IV. Σε αυτές τις περιπτώσεις η Αδειοδοτούσα Αρχή χορηγεί την άδεια εγκατάστασης, σε αντίθεση με τις Κατηγορίες της παραπάνω παραγράφου, μόνο ύστερα από επιθεώρηση.

Με την παράγραφο 4 του άρθρου 18 ορίζεται ότι για τη λειτουργία των δραστηριοτήτων της Κατηγορίας II υποβάλλεται στην Αδειοδοτούσα Αρχή Υπεύθυνη Δήλωση, με την οποία δηλώνεται η έναρξη της λειτουργίας σύμφωνα με τους όρους της άδειας εγκατάστασης. Η ανωτέρω Υπεύθυνη Δήλωση θα πρέπει να συνοδεύεται από τις εγκρίσεις που προβλέπονται από τη σχετική άδεια εγκατάστασης. Η κατάθεση της βεβαιώνεται σε αντίγραφο από την Αδειοδοτούσα Αρχή, το οποίο τηρεί ο φορέας για τη λειτουργία του. Μετά την κατάθεση της Υπεύθυνης Δήλωσης, η Αδειοδοτούσα Αρχή είναι υποχρεωμένη, εντός δέκα ημερών, να διενεργήσει επιθεώρηση, προκειμένου να διαπιστωθεί με ακρίβεια η τήρηση, ή μη, των όρων της άδειας εγκατάστασης.

Με την παράγραφο 5 του άρθρου 16, εισάγεται ακόμη μια καινοτομία στο ισχύον καθεστώς αδειοδότησης και λειτουργίας των δραστηριοτήτων της Κατηγορίας III. Η εν λόγω καινοτομία συνίσταται στην παράλληλη ισχύ δύο (2) διαφορετικών τρόπων αδειοδότησης των δραστηριοτήτων της Κατηγορίας III. Καταρχήν προβλέπεται η δυνατότητα καταβολής από τον ενδιαφερόμενο φορέα, εγγυητικής επιστολής, με σκοπό την ταυτόχρονη με την κατάθεση της δήλωσης και των απαραίτητων δικαιολογητικών έναρξη λειτουργίας της δραστηριότητάς του. Η εγγυητική επιστολή επιστρέφεται στον ενδιαφερόμενο με την ολοκλήρωση της επιθεώρησης εφόσον προκύπτει η σαφής τήρηση των όρων της άδειας εγκατάστασης.

Ωστόσο, η διαδικασία αυτή και η καταβολή εγγυητικής επιστολής από τον ενδιαφερόμενο φορέα δεν είναι υποχρεωτική. Στην περίπτωση κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος φορέας δεν επιθυμεί την υποβολή εγγυητικής επιστολής, πρέπει να υποβάλλει στην Αδειοδοτούσα Αρχή, αντί της Υπεύθυνης Δήλωσης την προβλεπόμενη από τον παρόντα νόμο αίτηση αναφορικά με την έκδοση άδειας λειτουργίας, η οποία χορηγείται από την Αδειοδοτούσα Αρχή κατόπιν επιθεώρησης και μόνο εφόσον διαπιστωθεί, από τα όργανα που διενεργούν την εν λόγω επιθεώρηση, ότι έχουν τηρηθεί οι όροι και περιορισμοί που αναγράφονται στην άδεια εγκατάστασης. Θα πρέπει παράλληλα να διασφαλίζεται ότι από τη λειτουργία της δραστηριότητας επιτυγχάνεται ταυτόχρονα η επαρκής προστασία του περιβάλλοντος και η ασφάλεια των εργαζομένων και των περιοίκων.

Με την πρόβλεψη δύο (2) εναλλακτικών διαδικασιών γίνεται φανερή η προσαρμοστικότητα που προσπαθεί να επιφέρει ο παρών νόμος στο ισχύον καθεστώς αδειοδότησης, καλύπτοντας έτσι ένα πολύ ευρύ φάσμα διαφορετικών συνθηκών και επιχειρήσεων.

Με την παράγραφο 6 του άρθρου 16 προβλέπεται ότι για τη λειτουργία των δραστηριοτήτων της Κατηγορίας IV, η άδεια λειτουργίας από την Αδειοδοτούσα Αρχή χορηγείται αποκλειστικά κατόπιν επιθεώρησης, σε αρμονία άλλωστε και με τα όσα αναφέρονται παραπάνω.

Με το άρθρο 17 προβλέπονται οι προϋποθέσεις και τα κριτήρια εγκατάστασης των δραστηριοτήτων, καθώς και οι προϋποθέσεις απαλλαγής από άδεια εγκατάστασης σε περιπτώσεις μηχανολογικής επέκτασης ή εκσυγχρονισμού.

Επιπλέον διατυπώνεται η απαγόρευση εγκατάστασης δραστηριοτήτων σε χώρους βοηθητικούς ή κοινόχρηστους ή εφόσον δεν το επιτρέπει ο Κανονισμός των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων από τη συνιδιοκτησία σύμφωνα με το νόμο 3741/1929. Αν, ωστόσο, τέτοιος Κανονισμός δεν υφίσταται, η έλλειψη του από μόνη της δεν συνιστά κώλυμα για την εγκατάστασή τους.

Παράλληλα ορίζεται το χρονικό όριο ισχύος της άδειας εγκατάστασης και οι προϋποθέσεις για την παράταση της, ενώ προβλέπεται η προσκόμιση της άδειας εγκατάστασης ή λειτουργίας ή της κατατεθειμένης Υπεύθυνης Δήλωσης ή σχετικής βεβαίωσης για τις δραστηριότητες που απαλλάσσονται στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. για την χορήγηση βεβαίωσης έναρξης εργασιών ή μεταβολής επιτηδεύματος, όπως επίσης και στον Διαχειριστή του Δικτύου ή Συστήματος και στην αρμόδια υπηρεσία αντίστοιχα προκειμένου για την ηλεκτροδότηση και την έκδοση άδειας ανέγερσης ή επέκτασης κτιρίου.

Με το άρθρο 18 προβλέπονται οι προϋποθέσεις για τη νόμιμη λειτουργία των δραστηριοτήτων του παρόντος μέρους του σχεδίου νόμου και γίνονται προβλέψεις για τις περιπτώσεις κατά τις οποίες διαπιστώνονται, από τη διενεργούμενη επιθεώρηση, παρεκκλίσεις από τους όρους της άδειας εγκατάστασης.

Το άρθρο 19 του παρόντος θέτει γενικούς κανόνες χωροθέτησης με εφαρμογή για ζητήματα χωροθέτησης των κανόνων του Ειδικού Χωροταξικού για τη Βιομηχανία.

Με την παράγραφο 3 του άρθρου 19, προβλέπεται ότι σε περιοχές εντός οικισμών προ της 16-8-1923 και σύμφωνα με το Π.Δ. 2/13.3.1981 επιτρέπεται αρχικά η εγκατάσταση μόνο δραστηριοτήτων της Κατηγορίας Ι. Ακόμη και έτσι, οι εν λόγω δραστηριότητες θα πρέπει να ικανοποιούν καθημερινές ανάγκες των πολιτών και θα καθορίζονται αυστηρά με την Κοινή Υπουργική Απόφαση της παραγράφου 7 του παρόντος. Σε απόσταση 500 μέτρων από τα όρια των πιο πάνω οικισμών επιτρέπεται η εγκατάσταση δραστηριοτήτων χαμηλής όχλησης.

Με την παράγραφο 4 του άρθρου 19 του παρόντος, σε περιοχές εκτός σχεδίου που από θεσμοθετημένες χρήσεις γης απαγορεύεται η εγκατάσταση δραστηριοτήτων, επιτρέπεται η εγκατάσταση μονάδων χαμηλής όχλησης σε ήδη υφιστάμενα βιομηχανικά – βιοτεχνικά κτίρια, με την προϋπόθεση όμως ότι σε αυτά τα κτίρια λειτουργούσε νόμιμα στο παρελθόν και δεν υποχρεώθηκε σε απομάκρυνση δραστηριότητα εντασσόμενη στις διατάξεις του παρόντος.

Με την παράγραφο 5 του άρθρου 19 του παρόντος, προβλέπεται ότι η χορήγηση άδειας εγκατάστασης για δραστηριότητες που εμπίπτουν στον παρόντα νόμο, αλλά αφορούν σε περιοχές, όπου δεν έχει ακόμη καθορισθεί, από τις πολεοδομικές και χωροταξικές ρυθμίσεις, συγκεκριμένη χρήση γης, ή περιοχές, όπου η συγκεκριμένη δραστηριότητα είναι συμβατή με τις χρήσεις που υπάρχουν, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη, οι διατάξεις του Ν.1650/1986 όπως ισχύει, καθώς και τυχόν άλλοι περιορισμοί που αφορούν στην προστασία του περιβάλλοντος. Θα πρέπει ακόμη να λαμβάνονται υπόψη και όλες οι αναγκαίες γνώμες, ή εγκρίσεις, άλλων υπηρεσιών, ή αρχών, καθώς και οι κατευθύνσεις και τα κριτήρια του άρθρου 8 του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τη Βιομηχανία.

Επιπλέον, σε περιοχές, όπου δεν έχει καθορισθεί από τις πολεοδομικές και χωροταξικές ρυθμίσεις συγκεκριμένη χρήση γης, οι δραστηριότητες μέσης ή υψηλής όχλησης, δεν θα δύναται να χωροθετούνται σε αποστάσεις μικρότερες των ακριβών και ειδικότερων ορίων που καθορίζονται αναλυτικά στην παράγραφο αυτή.

Συνεπώς, βάσει της περίπτωσης (γ) της ίδιας παραγράφου, τα κριτήρια σύμφωνα με τα οποία χορηγείται η άδεια εγκατάστασης στις δραστηριότητες του παρόντος, συνίστανται στην

αρτιότητα και την τεχνολογική στάθμη του μηχανολογικού εξοπλισμού, τη φυσιογνωμία της περιοχής, περιλαμβάνοντας ακόμη και τις επιπτώσεις της δραστηριότητας στο περιβάλλον, στην ασφάλεια των εργαζομένων αλλά και των περιοίκων, καθώς και στις υφιστάμενες συνθήκες γειτνίασης, όπως ακόμη και στην επάρκεια και την καταλληλότητα των κτιρίων που πρόκειται να ανεγερθούν.

Με την παράγραφο 6 του άρθρου 19 του παρόντος, προβλέπεται με προεδρικό διάταγμα η δυνατότητα απαγόρευσης εγκατάστασης νέων δραστηριοτήτων σε συγκεκριμένη περιοχή, ή επιβολής ειδικών όρων και περιορισμών στις περιπτώσεις επέκτασης ή μετεγκατάστασης εγκατεστημένων δραστηριοτήτων, για λόγους χωροταξικού σχεδιασμού ή προστασίας του περιβάλλοντος. Προβλέπεται, όμως στα πλαίσια εξυπηρέτησης του επενδυτή αλλά και επιτάχυνσης της διαδικασίας αδειοδότησης, ότι οι εν λόγω όροι θα πρέπει να είναι περιβαλλοντικού και μόνο χαρακτήρα.

Με την παράγραφο 7 του άρθρου 19 του παρόντος, προβλέπεται ότι σε περιοχές αμιγούς κατοικίας ο πολεοδομικός σχεδιασμός οφείλει να υποδεικνύει κατάλληλες ζώνες – εντός των ορίων της ίδιας Δημοτικής Ενότητας – στις οποίες επιτρέπεται να εγκαθίστανται εργαστήρια. Κάτι τέτοιο, όπως γίνεται αντιληπτό, καθίσταται επιτρεπτό έτσι ώστε να επιτυγχάνεται η ικανοποίηση των καθημερινών αναγκών των πολιτών. Τα εργαστήρια που θα δύνανται να εγκαθίστανται εντός των προαναφερόμενων περιοχών, θα υποδεικνύονται κατόπιν κοινής απόφασης των Υπουργών Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

Σε συνέχεια της παραπάνω παραγράφου (περιοχές αμιγούς κατοικίας), με την παράγραφο 8 του άρθρου 19, ρυθμίζεται η εγκατάσταση επαγγελματικών εργαστηρίων της Κατηγορίας Αγ, Ββ και C της υπ' αριθ. Φ 15/οικ.1589/104/2006 ΚΥΑ, όπως ισχύει, και έτσι προβλέπεται ότι η εγκατάστασή τους, μόνο, ωστόσο, σε πανταχόθεν ελεύθερο και ανεξάρτητο κτίριο.

Με το άρθρο 20 τίθενται διατάξεις αναφορικά με τη χωροθέτηση των δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στο πεδίο του παρόντος νόμου και με τους βαθμούς όχλησης και την κατάταξη των δραστηριοτήτων σε αυτούς.

Με το άρθρο 21, επιχειρείται η αντιμετώπιση των προβλημάτων, τα οποία και ενδέχεται να προκύπτουν από την έκδοση πολεοδομικών διατάξεων, με τις οποίες επέρχεται μεταβολή της χρήσης γης και έχει ως συνέπεια τη μη συμβατότητα των δραστηριοτήτων που ρυθμίζονται με τον παρόντα νόμο με αυτές. Ειδικότερα, στην περίπτωση που νέες πολεοδομικές διατάξεις μεταβάλλουν τη χρήση γης της περιοχής, καθίσταται πολλές φορές αδύνατη η επέκταση των υφιστάμενων μονάδων.

Με τις διατάξεις, λοιπόν, επιχειρείται να μετριασθούν οι δυσμενείς συνέπειες που επέρχονται σε υφιστάμενες μονάδες από τη ψήφιση σε μεταγενέστερο χρόνο διατάξεων της πολεοδομικής νομοθεσίας, οι οποίες προβλέπουν την απομάκρυνση τους λόγω αλλαγής της χρήσης γης, στην οποία είναι εγκατεστημένες. Επιχειρείται, με άλλα λόγια, η μέριμνα για την επιβίωση των τεχνοοικονομικών αυτών μονάδων, συμπεριλαμβανομένων έτσι και των εργαζομένων σε αυτές, ώστε να μετριαστούν οι επιπρόσθετες αρνητικές συνέπειες για την εθνική οικονομία αλλά και το κοινωνικό σύνολο, λαμβάνοντας παράλληλα υπόψη και την παρούσα οικονομική κρίση.

Παράλληλα ορίζεται για πρώτη φορά η συγκρότηση και διαρκής ενημέρωση των δεδομένων χρήσης γης στην επικράτεια, υπό τη μορφή ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων, και γεωγραφικού συστήματος πληροφοριών, τα οποία και καθίστανται διαθέσιμα μέσω του διαδικτύου. Οι λεπτομέρειες δημιουργίας και ενημέρωσης της ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων χρήσης γης θα καθοριστούν με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής.

Με το άρθρο 22 προβλέπεται ότι για την ανέγερση κτιριακών εγκαταστάσεων (για την εξυπηρέτηση των δραστηριοτήτων του παρόντος) απαιτείται η έκδοση προηγουμένως οικοδομικής άδειας από την αρμόδια υπηρεσία. Για την έκδοση της άδειας αυτής τηρείται ιδιαίτερο πρωτόκολλο στην οικεία πολεοδομική υπηρεσία, με τα σχετικά αιτήματα να εξετάζονται κατά απόλυτη προτεραιότητα.

Απαλλαγή τίθεται ωστόσο από την υποχρέωση αλλαγής χρήσης αναφορικά με την εγκατάσταση των δραστηριοτήτων της Κατηγορίας Ι σε χώρους κύριας χρήσης, οι οποίοι στην οικοδομική άδεια αναφέρονται ως κατάστημα, ή επαγγελματικός χώρος, ή αποθήκη.

Παράλληλα ορίζεται οι όροι δόμησης για τα επαγγελματικά εργαστήρια θα είναι οι ίδιοι με αυτούς που εφαρμόζονται για τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις.

Με το άρθρο 23 προβλέπεται η δυνατότητα παρεκκλίσεων για την ανέγερση κτιριακών εγκαταστάσεων προς εξυπηρέτηση των δραστηριοτήτων του παρόντος νόμου. Οι συγκεκριμένες παρεκκλίσεις παρέχονται μόνο ως προς το ύψος και τους λοιπούς όρους δόμησης, και παρέχονται μόνο εφόσον από λειτουργική άποψη δεν μπορεί να εφαρμοσθεί κάποια άλλη λύση. Μία τέτοια λύση προτείνεται σε αρμονία και με το ισχύον καθεστώς (Ν.3325/2005), καθώς έχει παρατηρηθεί ότι στην πράξη και σε καθεστώς το οποίο δεν παρέχει τις απαραίτητες παρεκκλίσεις, πολλές μονάδες οδηγούνται σε παράνομη λειτουργία, ή ακόμη και σε οριστική διακοπή λειτουργίας τους.

Με το άρθρο 24 εκτιμάται ότι θα επιλυθεί ένα μεγάλο μέρος των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν πολλές παραγωγικές μονάδες της χώρας. Έτσι, εάν το σύνολο, ή ένα μέρος των εγκαταστάσεων των δραστηριοτήτων του παρόντος δεν είναι συμβατό με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, τότε παρέχεται, κατόπιν απόφασης της Αδειοδοτούσας Αρχής, η δυνατότητα χορήγησης σχετικής προθεσμίας, είτε για την τεχνική ανασυγκρότηση των εν λόγω εγκαταστάσεων, είτε για τη μεταφορά τους σε άλλη κατάλληλη θέση. Για να επιτραπεί όμως η τεχνική ανασυγκρότηση της σχετικής εγκατάστασης, θα πρέπει να εξασφαλίζεται ότι από τη συνέχιση της λειτουργία της εγκατάστασης δεν προκύπτει άμεσος κίνδυνος για την προστασία του περιβάλλοντος, την ασφάλεια των εργαζομένων, των περιοίκων, των εγκαταστάσεων, καθώς και για την ασφάλεια των καταναλωτών.

Με το άρθρο 25 γίνεται προσαρμογή των διατάξεων του παρόντος νόμου στις εξελίξεις που αφορούν στην μοντέρνα λειτουργία των επιχειρήσεων. Η εν λόγω διάταξη βρίσκεται σε αρμονία με το καθεστώς του Ν.3325/2005, στη γενικότερη προσπάθεια αντιμετώπισης των δυσλειτουργιών που μπορεί να προκύψουν από την επανέκδοση αδειών λειτουργίας σε περιπτώσεις αλλαγής φορέα. Κάτι τέτοιο είχε πολλές φορές στο παρελθόν ως αποτέλεσμα πολλές μονάδες να μην μπορούν να εφοδιασθούν με άδεια λειτουργίας.

Προβλέπεται, λοιπόν, ότι οι σχετικές άδειες καθώς και οι Υπεύθυνες Δηλώσεις, μπορούν να τροποποιούνται εάν επέλθει με οποιονδήποτε τρόπο αλλαγή στην επωνυμία του φορέα, ή εάν περιέλθει η κυριότητα, ή το δικαίωμα εκμετάλλευσης μέρους, ή όλης, της δραστηριότητας και του μηχανολογικού εξοπλισμού σε νέο φορέα. Με την εν λόγω διάταξη αντιμετωπίζεται και η περίπτωση όπου η μεταβιβαζόμενη άδεια λειτουργίας, προς το νέο φορέα, έχει λήξει. Στην περίπτωση αυτή, η εν λόγω άδεια θα δύναται να τροποποιηθεί, σύμφωνα με τους παραπάνω όρους, υπό την προϋπόθεση όμως να μην έχει διακοπεί η παραγωγική και οικονομική λειτουργία της μονάδας, μέσω της διακοπής των εργασιών της στην οικεία Δ.Ο.Υ., ενώ προβλέπεται και η περίπτωση η αλλαγή του φορέα να οφείλεται σε πτώχευση του προηγούμενου στο όνομα του οποίου είχε εκδοθεί η άδεια λειτουργίας.

Στο γενικότερο πλαίσιο διευκόλυνσης του επενδυτή και επιτάχυνσης της διαδικασίας αδειοδότησης των μεταποιητικών δραστηριοτήτων, προβλέπεται **με το άρθρο 26** του παρόντος η δυνατότητα του ενδιαφερόμενου να απευθύνεται στην Αδειοδοτούσα Αρχή και

σε επιλεγμένα Κέντρα Εξυπηρέτησης Πολιτών, προκειμένου να πληροφορηθεί σχετικά με τη διαδικασία και τα δικαιολογητικά που απαιτούνται για την αδειοδότηση της δραστηριότητας που τον ενδιαφέρει και να καταθέσει ενδεχομένως το σχετικό φάκελο, ο οποίος, μετά τον αρχικό έλεγχο πληρότητας, προωθείται στην αρμόδια υπηρεσία.

Η Αδειοδοτούσα Αρχή και τα επιλεγμένα ΚΕΠ οφείλουν να παρέχουν τις ανωτέρω πληροφορίες και σε έντυπη μορφή, παρέχοντας ακόμη και υποδείγματα όλων των αιτήσεων και των εγγράφων που διέπουν τη διαδικασία της αδειοδότησης. Παράλληλα, η Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας, η Περιφέρεια και τα Επιμελητήρια οφείλουν να λειτουργούν δικτυακό τόπο, αναφορικά με την λεπτομερή ενημέρωση των επιχειρηματιών περί των απαιτούμενων δικαιολογητικών και διαδικασιών.

Με το άρθρο 27 εισάγεται για πρώτη φορά μια εναλλακτική προσέγγιση αναφορικά με ισχύον καθεστώς αδειοδότησης επιχειρήσεων στη χώρα μας. Η εν λόγω πρόβλεψη αφορά τα Επιμελητήρια, το αρμόδιο κάθε φορά με βάση τη δραστηριότητα που αδειοδοτείται, και το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας και τη λειτουργία τους ως Αδειοδοτούσα Αρχή, παράλληλα με τις αρμόδιες Διευθύνσεις της Περιφέρειας.

Για το σκοπό αυτό προβλέπεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου εκάστου Επιμελητηρίου, και σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζουν οι κείμενες διατάξεις, η σύσταση Αυτοτελούς Υπηρεσίας Αδειοδότησης, στην οποία ανατίθενται συνολικά αρμοδιότητες, γύρω από την εγκατάσταση και τη λειτουργία των μεταποιητικών δραστηριοτήτων της χώρας.

Έτσι η αυτοτελής Υπηρεσία Αδειοδότησης είναι υπεύθυνη για την χορήγηση αδειών εγκατάστασης και λειτουργίας των δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στο πεδίο του παρόντος μέρους του νομοσχεδίου, τη χορήγηση μηχανολογικών αδειών εγκατάστασης, επέκτασης και εκσυγχρονισμού σε βιομηχανικές, βιοτεχνικές εγκαταστάσεις, επαγγελματικά εργαστήρια και αποθήκες, την έκδοση άδειας διάθεσης βιομηχανικών και αστικών λυμάτων από σταθμούς επεξεργασίας, την παροχή βεβαίωσης υγειονομικής καταλληλότητας, την έγκριση περιβαλλοντικών όρων για μονάδες Κατηγορίας Β, τον έλεγχο της πληρότητας του φακέλου της προκαταρκτικής περιβαλλοντικής εκτίμησης και αξιολόγησης, όταν αυτή επιλέγεται, όπως και της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων και της περιβαλλοντικής έκθεσης, που υποβάλλονται στην Αδειοδοτούσα αρχή, την προώθηση και αποστολή τους, όπου απαιτείται, προς τις αρμόδιες υπηρεσίες και την έκδοση άδειας χρήσης νερού.

Τα θέματα διάρθρωσης, στελέχωσης και αρμοδιοτήτων που αναφέρονται στις Αυτοτελείς Υπηρεσίες Αδειοδότησης των Επιμελητηρίων και του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδας, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια, θα καθοριστούν αναλυτικά με προεδρικό διάταγμα, μετά από πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

Με το άρθρο 28 εισάγεται μια εναλλακτική προσέγγιση βάσει του νέου διαμορφωμένου με το Ν.3852/2010, καθεστώτος τοπικής αυτοδιοίκησης. Η πρωτοβουλία αυτή βασίζεται στη δυνατότητα σύστασης Αυτοτελών Τμημάτων Αδειοδότησης βάσει του εσωτερικού κανονισμού οργάνωσης και λειτουργίας των Περιφερειών.

Σύμφωνα με το άρθρο 241 του Ν.3852/2010, κατά την πρώτη εφαρμογή του Ν.3852/2010 και με Προεδρικό Διάταγμα, το οποίο εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών, καταρτίζεται πρότυπος εσωτερικός Οργανισμός Οργάνωσης και Λειτουργίας των περιφερειών. Ο εν λόγω Οργανισμός καθορίζει τις υπηρεσιακές μονάδες των Περιφερειών, τη διάρθρωση των υπηρεσιακών μονάδων (Γενικές Διευθύνσεις, Διευθύνσεις, αυτοτελή τμήματα, Τμήματα, αυτοτελή Γραφεία και Γραφεία), τον τίτλο, τις αρμοδιότητες και την έδρα κάθε μονάδας, τις οργανικές θέσεις ανά Διεύθυνση, κατά κατηγορίες, κλάδους, ειδικότητες και βαθμούς, του

μόνιμου προσωπικού. Ο ανωτέρω Οργανισμός δεν επιτρέπεται να τροποποιηθεί πριν παρέλθει τουλάχιστον ένα έτος από την εγκατάσταση των αιρετών οργάνων των Περιφερειών. Κατ' εξαίρεση όμως, επιτρέπεται τροποποίησή του, ακόμη και εντός του ανωτέρω έτους, εφόσον τούτο κριθεί αναγκαίο από το Περιφερειακό Συμβούλιο με πλειοψηφία των δύο τρίτων (2/3) του συνόλου των μελών του.

Σε αυτό το πλαίσιο πρέπει να γίνει ξεκάθαρο ότι κατόπιν των ανωτέρω, η δυνατότητα σύστασης Αυτοτελών Τμημάτων Αδειοδότησης, δεν παρέχεται στον Περιφερειάρχη, αλλά στον εσωτερικό Οργανισμό της Περιφέρειας. Επιπλέον η σύσταση των εν λόγω Τμημάτων θα υιοθετείται με σχετική απόφαση του περιφερειακού συμβουλίου (άρθρο 241 παράγραφος 4 του Ν.3852/2010).

Έτσι, και σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, με παρόμοια απόφαση (του περιφερειακού συμβουλίου) και σύμφωνα με την προαναφερόμενη διαδικασία, είναι δυνατός ο καθορισμός Αυτοτελών Τμημάτων Αδειοδότησης. Οι αρμοδιότητες των εν λόγω Τμημάτων θα άπτονται θεμάτων έκδοσης αδειών εγκατάστασης και λειτουργίας για όλες ή ορισμένες εκ των δραστηριοτήτων του παρόντος νόμου, και για ορισμένες μόνο κατηγορίες όχλησης του Ν.1650/1986. Για το σκοπό αυτό δύναται να ανατίθενται στα Τμήματα αυτά όλες ή και μερικές από αρμοδιότητες των Περιφερειών που προβλέπονται στο άρθρο αυτό.

Μέσα στα Αυτοτελή Τμήματα Αδειοδότησης και για την καλύτερη λειτουργία τους δύναται να συστήνονται με απόφαση του αρμόδιου Αντιπεριφερειάρχη Ομάδες Διοίκησης Έργου (Ο.Δ.Ε.). Έργο των ΟΔΕ είναι η επεξεργασία των αιτήσεων αδειοδότησης και η έκδοση γνώμης προς τον Υπεύθυνο Αδειοδότησης του Αυτοτελούς Τμήματος Αδειοδότησης, αναφορικά με την έκδοσης, ή μη, της άδειας εγκατάστασης και λειτουργίας.

Με το άρθρο 29 του παρόντος ρυθμίζεται η αναλυτική διαδικασία και οι περαιτέρω προθεσμίες αναφορικά με την έκδοση αδειών εγκατάστασης και λειτουργίας. Με τον τρόπο αυτό, επιχειρείται η θέσπιση αυστηρών προθεσμιών σχετικά με τις επικοινωνίες και τις ανταποκρίσεις των αρμοδίων υπηρεσιών, έτσι ώστε να επιτυγχάνεται κατά το πληρέστερο δυνατό η επιτάχυνση της αδειοδότησης των επιχειρήσεων και η αποτελεσματικότερη επικοινωνία των ενδιαφερομένων φορέων με τις αρμόδιες αρχές.

Ειδικά για την Απόφαση Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων, προκειμένου να απεμπλακούν οι ενδιαφερόμενοι από τον ιστό της γραφειοκρατίας που αποτελεί τροχοπέδη για την ανάπτυξη, προβλέπεται ότι με την παρέλευση της προθεσμίας, τεκμαίρεται ως δοθείσα η έγκριση σύμφωνα με τη σχετική αίτηση.

Σε κάθε περίπτωση, προκειμένου να αρθούν αδικαιολόγητες καθυστερήσεις της διοίκησης, προβλέπεται ότι η παρέλευση άπρακτων των προθεσμιών συνιστά παράνομη παράλειψη της διοίκησης και πειθαρχικό παράπτωμα για τον αρμόδιο υπάλληλο.

Με το άρθρο 30 ρυθμίζεται η διενέργεια των επιθεωρήσεων, οι οποίες αποσκοπούν, αφενός κατά την επιθεώρηση για την εγκατάσταση στον έλεγχο της καταλληλότητας του χώρου, όπου αυτός προϋπάρχει, καθώς και των συνθηκών που επικρατούν στην περιοχή της υπό εγκατάσταση μονάδας, και αφετέρου, κατά την επιθεώρηση για τη λειτουργία, στον έλεγχο τήρησης ή μη των όρων και των περιορισμών της άδειας εγκατάστασης.

Καινοτομία εισάγεται στον παρόντα νόμο με την δημιουργία Μητρώου Διαπιστευμένων Επιθεωρητών, με σκοπό την εκτέλεση περιοδικών ή κατόπιν καταγγελίας επιθεωρήσεων των ήδη αδειοδοτημένων εγκαταστάσεων. Οι Επιθεωρητές διαπιστεύονται από το Εθνικό Σύστημα Διαπίστευσης (ΕΣΥΔ) και εγγράφονται στο Μητρώο, το οποίο είναι δημόσιο βιβλίο, ενιαίο για όλη τη χώρα και τηρείται στο Υπουργείο Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, υπό τη μορφή ηλεκτρονικής βάσης δεδομένων.

Η Αδειοδοτούσα Αρχή, η οποία διατηρεί πάντα το δικαίωμα διενέργειας δειγματοληπτικών επιθεωρήσεων, είναι υπεύθυνη για τον έλεγχο και την παρακολούθηση του έργου των Επιθεωρητών. Η εν λόγω Αρχή επιφορτίζεται ακόμη και με το έργο της τήρησης – σε ηλεκτρονική μορφή – Αρχείου Εκθέσεων Επιθεωρήσεων, προκειμένου να συλλέγει, να επεξεργάζεται και να μελετά τα αποτελέσματα, τα οποία προκύπτουν από τον έλεγχο των εκθέσεων, με σκοπό την υποβολή προτάσεων προτάσεις βελτίωσης προς την Κεντρική Συντονιστική Ομάδα Διοίκησης Αδειοδότησης του άρθρου 31.

Με το άρθρο 31 προωθείται η καλύτερη οργάνωση του καθεστώτος αδειοδότησης. Σε αυτό το πλαίσιο λοιπόν, συστήνεται, κατόπιν απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, στη Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας, η Κεντρική Συντονιστική Ομάδα Διοίκησης Αδειοδότησης (ΚΣΟΔΑ). Η εν λόγω Συντονιστική Ομάδα θα στελεχώνεται από υπηρεσιακούς παράγοντες από όλους τους φορείς οι οποίοι και εμπλέκονται στη διαδικασία αδειοδότησης.

Η ανωτέρω Συντονιστική Ομάδα, θα έχει κατ' ελάχιστον τις αρμοδιότητες της παροχής υποστήριξης αναφορικά με θέματα εφαρμογής του παρόντος νόμου, προς όλα τα σημεία αδειοδότησης. Περαιτέρω, η εν λόγω Ομάδα θα είναι ακόμη αρμόδια για διάφορες εισηγήσεις σχετικά με την έκδοση εγκυκλίων, προτάσεων νομοθετικών παρεμβάσεων για την αποτελεσματικότερη λειτουργία του συστήματος αδειοδότησης και των σημείων αδειοδότησης, καθώς θα επιφορτίζεται ακόμη και με παράλληλες μετρήσεις αναφορικά με την αποτελεσματικότητα (χρόνος, κόστος, συγκριτικά στοιχεία με άλλες χώρες) της διαδικασίας αδειοδότησης. Η Κεντρική Συντονιστική Ομάδα Διοίκησης Αδειοδότησης καθίσταται ακόμη υπεύθυνη για τη διοργάνωση ετησίων προγραμμάτων, αναφορικά με την εκπαίδευση του προσωπικού των σημείων αδειοδότησης. Η εν λόγω Ομάδα τέλος, καθίσταται υπεύθυνη και για την επεξεργασία, ανάλυση, αλλά και παροχή πληροφοριών και στοιχείων της διαδικασίας αδειοδότησης, μέσω κεντρικού πληροφοριακού συστήματος.

Με τις διατάξεις **του άρθρου 32** καθορίζεται η καταβολή παραβόλου, προκειμένου να επιληφθεί η αρμόδια αρχή του σχετικού αιτήματος για έκδοση άδειας ή διερεύνηση σχετικής καταγγελίας (Στην τελευταία περίπτωση το παράβολο επιστρέφεται, εφόσον αποδειχθεί ότι η καταγγελία ευσταθεί.) Επιπλέον, προβλέπεται ότι μέρος των καταβαλλόμενων παραβόλων θα αποτελεί πόρο σχετικά με την παροχή κινήτρου επίτευξης των προβλεπόμενων προθεσμιών έκδοσης των αιτούμενων εγκρίσεων, καθώς και για την αποζημίωση των υπαλλήλων των εμπλεκόμενων υπηρεσιών.

Με το άρθρο 33 προβλέπονται οι κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος, αλλά και των κανονιστικών πράξεων που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότησή του παρόντος, αλλά και σε κάθε περίπτωση μη τήρησης των όρων ή περιορισμών που τίθενται με αποφάσεις της Αδειοδοτούσας Αρχής. Έτσι ο παραβάτης απειλείται με την επιβολή προστίμων ή ακόμη και διακοπής της λειτουργίας της δραστηριότητας του. Καθορίζονται, όμως, τα κριτήρια βάσει των οποίων επιτρέπεται η διακοπή της λειτουργίας μιας δραστηριότητας. Έτσι μια τέτοια κύρωση επιβάλλεται μόνο όταν από τη λειτουργία της επιχείρησης προκαλείται άμεσος κίνδυνος για το περιβάλλον, την ασφάλεια των εγκαταστάσεων, των εργαζομένων και των περιοίκων, καθώς και την υγεία ή την ασφάλεια των καταναλωτών. Με υπουργική απόφαση θα καθορισθούν τα κριτήρια και η διαδικασία επιβολής των εν λόγω κυρώσεων.

Το άρθρο 34 αναφέρεται στη δυνατότητα άσκησης ειδικής διοικητικής προσφυγής του άρθρου 227 του Ν.3852/2010, του ενδιαφερομένου επενδυτή, κατά των αποφάσεων των Περιφερειάρχων με τις οποίες χορηγούνται οι άδειες εγκαταστάσεις και λειτουργίας. Η ίδια δυνατότητα παρέχεται και κατά των αποφάσεων με τις οποίες επιβάλλονται διοικητικές κυρώσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου άρθρου. Σε αυτό το πλαίσιο, η

διεύθυνση που δηλώνει ο ενδιαφερόμενος, θεωρείται σε κάθε περίπτωση έγκυρη και ως εκ τούτου η κοινοποίηση που γίνεται στην ως άνω διεύθυνση θεωρείται σε κάθε περίπτωση έγκυρη.

Με την παράγραφο 2 του άρθρου 34, παρέχεται η δυνατότητα επανεξέτασης αιτήματος για άδεια εγκατάστασης, για δραστηριότητες, των οποίων η αξία του μηχανολογικού τους εξοπλισμού υπερβαίνει το ποσό του ενός εκατομμυρίου ευρώ, ή σε περίπτωση αποθηκών, η αποθηκευτική τους ικανότητα υπερβαίνει τα είκοσι χιλιάδες κυβικά μέτρα (20.000m³). Συγκεκριμένα, ο ενδιαφερόμενος μπορεί να προβεί στην άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής ενώπιον της Επιτροπής του άρθρου 37. Η εν λόγω προσφυγή ασκείται εντός προθεσμίας τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίηση στον ενδιαφερόμενο της απορριπτικής απόφασης. Προϋπόθεση παραδεκτού της προσφυγής είναι η κατάθεση παραβόλου Δημόσιου Ταμείου.

Για την εξέταση των αιτημάτων του προηγούμενου άρθρου συνίσταται **με το άρθρο 35** Επιτροπή επανεξέτασης, η οποία θα συνέρχεται και θα αποφασίζει σε μία συνεδρίαση εντός τριάντα ημερών από την υποβολή του αιτήματος και στην οποία θα καλείται για να ακουσθεί πάντα ο ενδιαφερόμενος.

Το άρθρο 36 αποτελεί άλλη μία καινοτομία του παρόντος, προωθώντας παράλληλα και ενισχύοντας τη διαφάνεια σε όλο το φάσμα της διαδικασίας αδειοδότησης. Έτσι καθίσταται υποχρεωτική η ανάρτηση στον οικείο διαδικτυακό τόπο της Αδειοδοτούσας Αρχής των Υπεύθυνων Δηλώσεων και όλων των αδειών εγκατάστασης και λειτουργίας που εκδίδονται εντός των πλαισίων του παρόντος. Επιπλέον στις παραπάνω διατυπώσεις δημοσιότητας υποβάλλονται και όλες οι αποφάσεις, εγκρίσεις, και τα πορίσματα που λαμβάνουν χώρα στο πλαίσιο της διαδικασίας αδειοδότησης των δραστηριοτήτων του παρόντος, και προβλέπονται άλλωστε από το Ν.3861/2010.

Στο άρθρο 37 ορίζεται ότι οι δραστηριότητες που αφορούν εγκαταστάσεις επεξεργασίας τροφίμων εφοδιάζονται με μια μόνο άδεια λειτουργίας, η οποία εκδίδεται από την Αδειοδοτούσα Αρχή. Οι εν λόγω εγκαταστάσεις θα δύνανται ακόμη να υποβάλλουν και την αντίστοιχη Υπεύθυνη Δήλωση, ύστερα από τη χορήγηση βεβαίωσης καταλληλότητας της εγκατάστασης. Καταργείται έτσι η διπλή αδειοδότηση των επιχειρήσεων επεξεργασίας τροφίμων, ενώ με κοινή Απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων θα καθοριστούν τα δικαιολογητικά αλλά και η διαδικασία χορήγησης της ανωτέρω βεβαίωσης καταλληλότητας.

Με το άρθρο 38 προβλέπεται ότι γενικά για όλες τις δραστηριότητες που εμπίπτουν στο παρόντα νόμο ισχύουν οι προβλέψεις του Ν.1650/1986, όπως ισχύει, αλλά και όλων των λοιπών διατάξεων και κανονιστικών πράξεων που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση του Ν.1650/1986, εκτός και αν ορίζεται διαφορετικά με συγκεκριμένες και ειδικότερες ρυθμίσεις του παρόντος άρθρου.

Με την παράγραφο 2 του άρθρου 38, προβλέπεται ότι εντός τριών μηνών από την δημοσίευση του παρόντος νόμου θα τροποποιηθεί με Κοινή Απόφαση των Υπουργών Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, η Κοινή Υπουργική Απόφαση Η.Π.15393/2332/2002. Η εν λόγω Απόφαση αφορά στην κατάταξη έργων και δραστηριοτήτων σε κατηγορίες σύμφωνα όπως αυτές προκύπτουν από το άρθρο 3 του Ν.1650/1986 όπως ισχύει.

Με την παράγραφο 3 του άρθρου 38, ορίζεται ότι με την αναμενόμενη τροποποίηση της Υπουργικής Απόφασης της παραπάνω παραγράφου, θα καταργηθεί η υποκατηγορία 3 της Β Κατηγορίας. Έτσι, και κατόπιν αυτής της αλλαγής, οι δραστηριότητες που σύμφωνα με το ισχύον σήμερα καθεστώς υπάγονται στην εν λόγω υποκατηγορία, θα κατατάσσονται είτε

στην υποκατηγορία 2 της Α Κατηγορίας, είτε στην υποκατηγορία 4 της Β Κατηγορίας. Όπως γίνεται αντιληπτό, η Κατηγορία Β θα αποτελεί πλέον μία ενιαία Κατηγορία δραστηριοτήτων, στα πλαίσια της καλύτερης και ακριβέστερης, εξ αρχής, ενημέρωσης του ενδιαφερόμενου επενδυτή αναφορικά με την Κατηγορία στην οποία πρόκειται να ενταχθεί η επιχείρησή του.

Τα κριτήρια κατάταξης μιας δραστηριότητας στις παραπάνω Κατηγορίες Α και Β, θα εξαρτώνται από το είδος και το μέγεθος της δραστηριότητας, καθώς ακόμη και το είδος και την ποσότητα των ρύπων που εκπέμπονται. Θα εξετάζεται ακόμη οι ενδεχόμενες επιπτώσεις στο περιβάλλον, η δυνατότητα πρόληψης της ρύπανσης μέσω της εφαρμογής βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών στην εφαρμοζόμενη παραγωγική διαδικασία, αλλά και η δυνατότητα πρόληψης κινδύνου σοβαρού ατυχήματος. Καθοριστικό ρόλο θα διαδραματίζει ακόμη και η ανάγκη αποτελεσματικής προστασίας του περιβάλλοντος, κάτι που άλλωστε αποτελεί ένα από τα κυρίαρχα ζητήματα του παρόντος νόμου.

Στο πλαίσιο αυτό και με βάση τα παραπάνω κριτήρια παρέχεται το δικαίωμα σε μια επιχείρηση ή ομάδα επιχειρήσεων ομοειδών δραστηριοτήτων, που είναι εγκατεστημένες στην ίδια περιοχή, με αίτηση τους να επανεξετάζεται η περιβαλλοντική τους κατάταξη.

Με την παράγραφο 1 **του άρθρου 39** εισάγεται στο καθεστώς αδειοδότησης μια σημαντική καινοτομία, η οποία και αναμένεται να διαδραματίσει κυρίαρχο ρόλο στην γενικότερη επιτάχυνση της διαδικασίας αδειοδότησης αλλά και στη διευκόλυνση του ενδιαφερόμενου επενδυτή, μειώνοντας παράλληλα και την απαιτούμενη γραφειοκρατία. Έτσι, σύμφωνα με την παρούσα διάταξη, και αναφορικά με τις δραστηριότητες του παρόντος νόμου που εμπίπτουν στην κατηγορία Α του Ν.1650/1986 όπως ισχύει, καταργείται το στάδιο της Προκαταρκτικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης και Αξιολόγησης. Το εν λόγω στάδιο προβλεπόταν σύμφωνα με το άρθρο 2 του Ν.3010/2002, που αντικατέστησε το άρθρο 4 του Ν.1650/1986. Έτσι και σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, η προαναφερθείσα Περιβαλλοντική Εκτίμηση ενσωματώνεται στο στάδιο της Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων.

Επιπρόσθετα όμως και αναφορικά μόνο με τις δραστηριότητες του παρόντος νόμου που εμπίπτουν στην υποκατηγορία 1 της Α Κατηγορίας, παρέχεται η δυνατότητα στην ενδιαφερόμενη επιχείρηση να επιλέξει τη διατήρηση του σταδίου της Προκαταρκτικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης και Αξιολόγησης, εφόσον το επιθυμεί. Σε μια τέτοια περίπτωση ακολουθείται κανονικά η ήδη ισχύουσα διαδικασία του άρθρου 2 Ν.3010/1986, όπως ισχύει, καθώς και του άρθρου 3 της Κοινής Υπουργικής Απόφασης Η.Π.11014/703/Φ 104/2003.

Σύμφωνα με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου, προβλέπεται η έκδοση εντός τριών μηνών από τη δημοσίευση του νόμου κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, με την οποία θα καθοριστούν ειδικοί τυποποιημένοι, ανά κλάδο δραστηριότητας και είδος τόπου εγκατάστασης, περιβαλλοντικοί όροι για τις δραστηριότητες της Κατηγορίας Β.

Βάση της τυποποίησης αυτής, προβλέπεται ότι για την αδειοδότηση των δραστηριοτήτων του παρόντος νόμου που εμπίπτουν στην Κατηγορία Β δεν θα απαιτείται πλέον η υποβολή Περιβαλλοντικής Έκθεσης καθώς και η έκδοση ξεχωριστής Απόφασης Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων, αλλά η εν λόγω απόφαση συγχωνεύεται με την Άδεια Εγκατάστασης, ή την Υπεύθυνη Δήλωση, ανάλογα την αντίστοιχη Κατηγορία. Έτσι, σε ξεχωριστό τμήμα της άδειας εγκατάστασης, ή της Υπεύθυνης Δήλωσης θα περιλαμβάνονται τυποποιημένοι περιβαλλοντικοί όροι, ανάλογα με τον κλάδο δραστηριότητας και το είδος του τόπου εγκατάστασης της αδειοδοτούμενης επιχείρησης, ορίζεται ωστόσο, ότι για παροχή αποτελεσματικής προστασίας του περιβάλλοντος, στις περιπτώσεις στις οποίες απαιτείται και κατόπιν αιτιολογημένης σχετικής πρότασης της αρμόδιας υπηρεσίας περιβάλλοντος, δύναται να τίθενται πρόσθετοι όροι.

Με την παράγραφο 4 του άρθρου 39, προβλέπεται ότι η διάρκεια ισχύος της Απόφασης Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων, με πρόβλεψη μεγαλύτερης διάρκειας για μονάδες που διαθέτουν Σύστημα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης EMAS ή Σύστημα Περιβαλλοντικής Διαχείρισης ISO 14001, ή άλλο αντίστοιχο.

Με την παράγραφο 5 του άρθρου 39, προβλέπεται η δυνατότητα παράτασης της λήξης της απόφασης μέχρι την έκδοση νέας ανανεωμένης, ή τροποποιημένης, εφόσον η υπόχρεη επιχείρηση αιτηθεί εγκαίρως την ανανέωση, ή τροποποίηση της απόφασης αυτής και τουλάχιστον ένα μήνα πριν από τη λήξη της, υποβάλλοντας προς τούτο τα εκάστοτε απαιτούμενα δικαιολογητικά

Το άρθρο 40 του παρόντος ορίζει με σαφήνεια τις προϋποθέσεις και τις διαδικασίες διαχείρισης αποβλήτων για τις Κατηγορίες Α και Β του παρόντος νόμου. Έτσι στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης προστασίας του περιβάλλοντος και της φύσης γενικότερα, αλλά και της μείωσης του χρόνου της διαδικασίας αδειοδότησης προβλέπεται ενσωμάτωση της μελέτης επεξεργασίας και διαχείρισης αποβλήτων στη Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων και έγκριση της μέσω της Απόφασης Έγκρισης Περιβαλλοντικών Όρων για τις δραστηριότητες κατηγορίας Α και κατάργηση της μελέτης επεξεργασίας και διαχείρισης αποβλήτων για τις δραστηριότητες κατηγορίας Β και ενσωμάτων της άδειας επεξεργασίας και διαχείρισης στην Άδεια Εγκατάστασης.

ΤΡΙΤΟ ΜΕΡΟΣ

«ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΩΝ ΠΑΡΚΩΝ»

Ι. ΓΕΝΙΚΟ ΜΕΡΟΣ

Σκοπός του παρόντος μέρους είναι η καθιέρωση θεσμικού πλαισίου για την ίδρυση και λειτουργία Επιχειρηματικών Πάρκων και η ρύθμιση θεμάτων διοίκησης, διαχείρισης και εποπτείας τους. Ειδικότερος στόχος είναι η διευκόλυνση της επιχειρηματικής δράσης στο πλαίσιο εφαρμογής του εθνικού χωροταξικού σχεδιασμού, λαμβάνοντας υπόψη την προστασία του περιβάλλοντος και τη βελτίωση της ποιότητας της ζωής των πολιτών, η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και της ανταγωνιστικότητας, η ρύθμιση της άναρχης χωροθέτησης των επιχειρήσεων, η διευκόλυνση της ανάπτυξής τους και η επίτευξη οικονομικών κλίμακας για τις επιχειρήσεις από τη χρήση κοινών υποδομών.

Με το Σ.Ν, καταργούνται οι διατάξεις του ισχύοντος μέχρι σήμερα νόμου 2545/97 «Βιομηχανικές και Επιχειρηματικές Περιοχές», ο οποίος ρύθμιζε έως τώρα τα θέματα αυτά. Ο ν. 2545/1997 «Βιομηχανικές και Επιχειρηματικές Περιοχές», είχε αντικαταστήσει το ν. 4458/1965 και εισήγαγε μια σειρά αλλαγών στο τότε ισχύον θεσμικό πλαίσιο, καταργώντας το μονοπώλιο της κρατικής έως τότε ΕΤΒΑ.

Στο παρόν μέρος λαμβάνονται υπόψη οι σχετικές κατευθύνσεις του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τη Βιομηχανία. Τίθεται ως βασική προτεραιότητα η ανάπτυξη νέων οργανωμένων επιχειρηματικών περιοχών και η διατήρηση των βιώσιμων επιχειρήσεων μέσω της οργάνωσής τους σε Επιχειρηματικά Πάρκα, ενώ για πρώτη φορά αντιμετωπίζονται με ουσιαστικό τρόπο τα προβλήματα που έχουν δημιουργηθεί εξαιτίας των υφιστάμενων άτυπων συγκεντρώσεων βιομηχανιών στο περιβάλλον και στις τοπικές κοινωνίες.

Οι καινοτομίες που εισάγει το παρόν μέρος είναι ιδίως οι εξής:

- Καθιερώνεται ξεκάθαρη ορολογία που απηχεί τις σύγχρονες τάσεις και ταιριάζει στις σημερινές ανάγκες. Καθιερώνεται σαν έννοια το Επιχειρηματικό Πάρκο αντί της Βιομηχανικής Περιοχής ή του Βιομηχανικού – Βιοτεχνικού Πάρκου ανανακλώντας τη μετακίνηση της ελληνικής οικονομίας από τα στενότερα όρια της μεταποίησης σε ευρύτερες επιχειρηματικές δομές. Καθορίζονται όλες οι δυνατές μορφές των Επιχειρηματικών Πάρκων με βάση το είδος των δραστηριοτήτων που μπορούν να εγκατασταθούν σε αυτά. Εισάγονται και αποσαφηνίζονται οι όροι ανάπτυξη, διοίκηση και διαχείριση Επιχειρηματικών Πάρκων, ενώ προσδιορίζονται ευκρινώς τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις όλων των εμπλεκόμενων φορέων.
- Εξασφαλίζεται η τήρηση ενός βασικού πυρήνα μεταποιητικής δραστηριότητας, αλλά διευρύνεται το φάσμα των κατηγοριών των επιχειρήσεων που επιτρέπεται να εγκατασταθούν στα επιχειρηματικά πάρκα, αφού παρέχεται η δυνατότητα επέκτασης της επιχειρηματικής δράσης σε νέους και δυναμικά αναπτυσσόμενους τομείς όπως είναι τα logistics, τα ερευνητικά κέντρα και εργαστήρια που σχετίζονται με εφαρμοσμένη βιομηχανική και ενεργειακή έρευνα, παραρτήματα πανεπιστημιακών ιδρυμάτων και κέντρα τεχνολογικής υποστήριξης των επιχειρηματιών και των επιχειρήσεων, το εμπόριο, καθώς επίσης και δραστηριότητες παραγωγής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ή και φυσικό αέριο.
- Απλοποιείται η διαδικασία κατασκευής των έργων υποδομής με κατάργηση του υφιστάμενου χρονοβόρου και γραφειοκρατικού συστήματος του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου. Τα έργα υποδομής θεωρούνται εξολοκλήρου ιδιωτικά έργα, τελούνται υπό την ευθύνη του φορέα Ανάπτυξης του Πάρκου, τίθενται ωστόσο εχέγγυα ποιοτικής κατασκευής τους μέσω εποπτείας της Διοίκησης.
- Εξασφαλίζεται η ταχεία αξιολόγηση ώριμων σχεδίων που έχουν υποβληθεί από αξιόπιστους και φερέγγυους φορείς, καθώς και η τήρηση της αρχής της διαφάνειας μέσω της ενημέρωσης και της συνεργασίας αυτών με τους ιδιοκτήτες της προς οργάνωση έκτασης και των ενδεχομένως υφιστάμενων επιχειρήσεων.
- Απλοποιείται η διαδικασία αδειοδότησης επιχειρήσεων εντός επιχειρηματικών Πάρκων και θεσμοθετούνται μια σειρά από οικονομικά, πολεοδομικά και διοικητικά κίνητρα για την εγκατάσταση επιχειρήσεων σε αυτά. Ενδεικτικά, δεν απαιτείται πλέον Προκαταρκτική Περιβαλλοντική Εκτίμηση, άδεια εγκατάστασης και άδεια διάθεσης υγρών αποβλήτων, ενώ ειδικά για τις δραστηριότητες χαμηλής όχλησης, που αφορούν στο μεγάλο αριθμό επιχειρήσεων, η έγκριση περιβαλλοντικών όρων συγχωνεύεται με την άδεια λειτουργίας. Αντίθετα, αποθαρρύνεται η εγκατάσταση μονάδων εκτός Επιχειρηματικών Πάρκων ή άλλων οργανωμένων χώρων υποδοχής επιχειρήσεων.
- Ενισχύεται η διοίκηση - διαχείριση ΕΠ που προικίζεται με σημαντικές αρμοδιότητες, αλλά και ευθύνες. Παρέχεται η δυνατότητα για αυτοδιαχείριση του Πάρκου από τους ιδιοκτήτες/επιχειρηματίες μέσα σε συγκεκριμένα όμως πλαίσια, ώστε η απαλλαγή από άδειες και εγκρίσεις να συμβαδίσει με πιο αποτελεσματική προστασία του περιβάλλοντος.
- Συμπεριλαμβάνεται στη μελέτη βιωσιμότητας του Επιχειρηματικού Πάρκου το κόστος των έργων εξωτερικής υποδομής, τα οποία προσδιορίζονται κατά την έγκριση αυτού και προβλέπεται ο τρόπος υλοποίησής τους από τους αρμόδιους φορείς.
- Προβλέπεται για περιοχές όπου υπάρχουν άτυπες βιομηχανικές συγκεντρώσεις ειδική διαδικασία περιβαλλοντικής εξυγίανσης, με δίκαιο επιμερισμό του κόστους, ώστε να αναβαθμίζονται οι υποδομές, χωρίς να πλήττεται η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και να τηρείται η γενική αρχή «Ο ρυπαίνων πληρώνει». Παράλληλα, οι επιχειρήσεις έχουν το δικαίωμα να εφαρμόσουν τις διατάξεις του παρόντος νόμου, να οργανωθεί ο χώρος τους ως Επιχειρηματικό Πάρκο με σεβασμό στο περιβάλλον, να εκσυγχρονισθούν και να λειτουργήσουν αποτελεσματικά και ανταγωνιστικά οι ήδη εγκατεστημένες μονάδες με τις κατάλληλες υποδομές, δίνοντας έτσι διέξοδο στα χρόνια προβλήματα που αντιμετωπίζουν με παράλληλη προώθηση και ενίσχυση της επιχειρηματικότητας.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ

Το άρθρο 41 δίνει του ορισμούς, που είναι απαραίτητοι για τη σαφήνεια και τη λειτουργικότητα του παρόντος μέρους, λαμβάνοντας υπόψη τις κατευθύνσεις του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τη Βιομηχανία.

Το άρθρο 42 αναφέρεται στο σκοπό του παρόντος μέρους, που είναι η ενίσχυση της επιχειρηματικότητας και απασχόλησης, η βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεων, η περιφερειακή ανάπτυξη της χώρας, η προστασία του περιβάλλοντος και η προώθηση της πράσινης ανάπτυξης και επιχειρηματικότητας. Προβλέπεται η εκπόνηση Επιχειρησιακού Σχεδίου σχετικά με την ανάπτυξη Επιχειρηματικών Πάρκων, βασικές αρχές του οποίου θα διατυπωθούν με την έκδοση απόφασης του Υπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

Το άρθρο 43 προσδιορίζει το πεδίο εφαρμογής του παρόντος μέρους, στο οποίο περιγράφονται οι δραστηριότητες και οι επιχειρήσεις που μπορούν να εγκατασταθούν στα Επιχειρηματικά Πάρκα, οι οποίες μέχρι ποσοστού 60% της συνολικής έκτασης των γηπέδων του Επιχειρηματικού Πάρκου δύναται να επεκτείνονται πέραν των στενών πλαισίων της μεταποίησης. Στην τρίτη παράγραφο καθορίζεται η διαδικασία μετεγκατάστασης μονάδων μέσης όχλησης σε Επιχειρηματικά Πάρκα τύπου Γ, ενώ στην τέταρτη παράγραφος επιτρέπει τη συνέχιση της λειτουργίας προϋφιστάμενων μονάδων υψηλής όχλησης σε χώρο που καθορίζεται ως Επιχειρηματικό Πάρκο τύπου Β.

Το άρθρο 44 ορίζει τους χώρους (περιοχές) στους οποίους επιτρέπεται να αναπτύσσονται τα Επιχειρηματικά Πάρκα στο πλαίσιο της κείμενης νομοθεσίας για την προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος και τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς της χώρας και τίθεται, για πρώτη φορά σε σχέση με το Ν.2545/1997 ελάχιστο απαιτούμενο όριο έκτασης για την ανάπτυξη ΕΠ ανάλογα με τον τύπο του. Καθορίζεται η αποκλειστική χρήση του χώρου για την εξυπηρέτηση των σκοπών ανάπτυξης του Επιχειρηματικού Πάρκου, ενώ προβλέπεται ότι τα κριτήρια για την αξιολόγηση της καταλληλότητας του χώρου εγκατάστασης του Επιχειρηματικού Πάρκου είναι αυτά που απαριθμούνται στο άρθρο 8 του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τη Βιομηχανία..

Το άρθρο 45 καθορίζει τις προϋποθέσεις ίδρυσης και λειτουργίας της Εταιρίας Ανάπτυξης Επιχειρηματικού Πάρκου ή ΕΑΝΕΠ, τη νομική της μορφή και τα πρόσωπα, φυσικά ή νομικά, που μπορούν να μετέχουν στο μετοχικό της κεφάλαιο, το ελάχιστο μετοχικό κεφάλαιο και το σκοπό αυτής.

Το άρθρο 46 καθορίζει τους όρους, τις προϋποθέσεις ίδρυσης του Επιχειρηματικού Πάρκου καθώς και τις απαραίτητες διαδικασίες και δικαιολογητικά για τον καθορισμό του. Περαιτέρω προβλέπεται ότι με κοινή απόφαση καθορίζονται και εξειδικεύονται όλα τα συνοδευτικά της αίτησης έγγραφα και μελέτες. Παρέχεται η δυνατότητα στην ΕΑΝΕΠ να προτείνει αναγκαστική απαλλοτρίωση, θέτωντας για πρώτη φορά περιορισμό, σε σχέση με τον Ν.2545/1997, στην απαλλοτριούμενη έκταση, η οποία δεν μπορεί να ξεπερνά το 20% της συνολικής έκτασης του Επιχειρηματικού Πάρκου.

Το άρθρο 47 προβλέπει τον τρόπο ίδρυσης του Επιχειρηματικού Πάρκου και συγκεκριμένα την έκδοση και το περιεχόμενο της για το σκοπό αυτό Κοινής Υπουργικής Απόφασης των Υπουργών Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, η οποία καθορίζει την έκταση που θα αποτελέσει το Επιχειρηματικό Πάρκο, την ΕΑΝΕΠ, τα απαιτούμενα έργα εσωτερικής και εξωτερικής υποδομής, τους περιβαλλοντικούς όρους και τον Κανονισμό λειτουργίας σε ένα στάδιο, έχοντας επιλύσει ουσιαστικά τα σημαντικότερα προς τούτο ζητήματα, κατόπιν γνωμοδοτήσεων του οικείου

Δημοτικού Συμβουλίου και της Εκτελεστικής Επιτροπής του οικείου Οργανισμού Ρυθμιστικού Σχεδίου.

Το άρθρο 48 ρυθμίζει για πρώτη φορά, σε σχέση με το ν.2545/1997, θέματα σχετικά με την κυριότητα των εδαφικών εκτάσεων, που προέρχονται από εισφορά σε γη, προκειμένου να δημιουργηθούν οι κοινόχρηστοι και κοινωφελείς χώροι, τα οποία ανήκουν κατά κυριότητα στην ΕΑΝΕΠ και μεταβιβάζονται στην ΕΔΕΠ εφόσον συσταθεί τελικά τέτοια.

Το άρθρο 49 προβλέπει τη δυνατότητα παραχώρησης χρήσης αιγιαλού και παραλίας για τους σκοπούς του Επιχειρηματικού Πάρκου και τους όρους που αυτή δύναται να λάβει χώρα με την έκδοση Κοινής Υπουργικής Απόφασης του Υπουργού Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, Οικονομικών και Θαλασσιών Υποθέσεων Νήσων και Αλιείας ακολουθώντας τις διατάξεις του Ν. 2971/2001.

Το άρθρο 50 προβλέπει τη δυνατότητα σύστασης, με την έκδοση Κοινής Υπουργικής Απόφασης του Υπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Οικονομικών, Ελευθέρων Ζωνών ή αναγνώρισης Ελευθέρων ή Τελωνειακών Αποθηκών ή Χώρων Προσωρινής Αποθήκευσης, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

Το άρθρο 51 προβλέπει τη δυνατότητα χορήγησης ενισχύσεων από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Η επιχορήγηση είναι δυνατή μετά από προκήρυξη του Υπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας με την οποία καθορίζονται όλες οι λεπτομέρειες το προγράμματος παροχής των σχετικών ενισχύσεων το ύψος επιχορήγησης και τα δικαιολογητικά που πρέπει να υποβληθούν, ο τρόπος και τα όργανα ελέγχου της προόδου των επιχορηγούμενων έργων, το ύψος της ίδιας συμμετοχής και οι περιπτώσεις όπου επιτρέπεται η τροποποίηση των εγκεκριμένων δαπανών. Προβλέπεται η συγκρότηση, με Απόφαση του ίδιου Υπουργού, επταμελούς γνωμοδοτικής επιτροπής, η οποία εισηγείται σε αυτόν για το ύψος των επιλέξιμων δαπανών, το χρονοδιάγραμμα ολοκλήρωσης των έργων, το ποσοστό επιχορήγησης της επένδυσης και κάθε άλλη συναφή πρόταση. Προβλέπεται ότι με απόφαση του ίδιου Υπουργού εγκρίνεται η επιχορήγηση, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται με την πρώτη Υπουργική απόφαση αυτού του άρθρου

Το άρθρο 52 ρυθμίζει τους όρους και τη διαδικασία πολεοδόμησης των επιχειρηματικών πάρκων, καθορίζει τους συντελεστές δόμησης και κάλυψης, το ελάχιστο ποσοστό πρασίνου, κοινωφελών και κοινοχρήστων χώρων, την αρτιότητα των οικοπέδων καθώς και η διαδικασία υπολογισμού, βεβαίωσης και καταβολής των εισφορών σε γη και σε χρήμα. Προβλέπεται ότι η πολεοδόμηση, με την έγκριση πράξης εφαρμογής από τον οικείο Γενικό Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης, κατόπιν σύνταξης πολεοδομικής μελέτης, ολοκληρώνεται σε προθεσμία δύο ετών από την έγκριση του Επιχειρηματικού Πάρκου. Επισημαίνεται ότι στην περίπτωση κατά την οποία η ΕΑΝΕΠ, έχει αποκτήσει το σύνολο της έκτασης με οποιονδήποτε τρόπο, η πολεοδομική μελέτη δύναται να κατατίθεται στην αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και σ' αυτήν την περίπτωση εγκρίνεται κατά τη διαδικασία καθορισμού του Επιχειρηματικού Πάρκου.

Το άρθρο 53 ρυθμίζει τον τρόπο και τη διαδικασία ελέγχου των έργων από το Υπουργείο Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι η εκτέλεση των εργασιών για την οργάνωση και λειτουργία του Επιχειρηματικού πάρκου άρχεται μετά την κατάθεση εγγυητικής επιστολής και την υποβολή των οριστικών μελετών στη Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας, ενώ η διαπίστωση ολοκλήρωσης των εργασιών γίνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας, η οποία επέχει και θέση άδειας λειτουργίας του Επιχειρηματικού Πάρκου. Επιτρέπεται η εκτέλεση και ολοκλήρωση των εργασιών κατά τμήματα εντός του Επιχειρηματικού Πάρκου, εφόσον αυτό είναι δυνατό από τεχνικής άποψης. Η δυνατότητα αυτή υπάρχει σε κάθε περίπτωση που το Επιχειρηματικό Πάρκο καταλαμβάνει έκταση μεγαλύτερη των δύο χιλιάδων (2000)

στρεμμάτων. Η προθεσμία για την ολοκλήρωση των έργων υποδομής είναι τρία έτη από την έγκριση της πράξης εφαρμογής, όπου αυτή απαιτείται, ή από την δημοσίευση της Υπουργικής Απόφασης έγκρισης του Επιχειρηματικού Πάρκου η οποία μπορεί να παρατείνεται μέχρι δύο (2) χρόνια.

Το άρθρο 54 ρυθμίζει θέματα εγκατάστασης και λειτουργίας επιχειρήσεων εντός του Επιχειρηματικού Πάρκου. Ειδικότερα, προβλέπεται ότι μετά την απόφαση ολοκλήρωσης των έργων υποδομής του Άρθρου 53 μπορεί να εκδίδονται άδειες οικοδομής και να εγκαθίστανται επιχειρήσεις εντός του Επιχειρηματικού Πάρκου. Για την εγκατάσταση ή μετεγκατάσταση επιχειρήσεων στο ΕΠ απαιτείται συμφωνία του φορέα της συγκεκριμένης δραστηριότητας με την ΕΑΝΕΠ και αποδοχή των όρων και του Κανονισμού λειτουργίας του ΕΠ. Οι μεταποιητικές δραστηριότητες υποχρεούνται μόνο στην έκδοση άδειας λειτουργίας ή ειδικής δήλωσης κατά περίπτωση. Για την έκδοση της σχετικής άδειας (ή ειδικής δήλωσης) δεν απαιτείται η προσκόμιση της βεβαίωσης χρήσης γης ως δικαιολογητικό, ενώ κατά τη διαδικασία αδειοδότησης μπορεί να γίνεται χρήση των εγγράφων, χαρτών, δικαιολογητικών και αδειών που έχει λάβει η ΕΑΝΕΠ και από το φορέα της δραστηριότητας που πρόκειται να εγκατασταθεί στο ΕΠ, εφόσον αυτά πληρούν τις προϋποθέσεις του δεύτερου μέρους του σχεδίου νόμου και των συναφών διατάξεων.

Το άρθρο 55 ορίζει ότι οι εξωτερικές υποδομές του ΕΠ καταγράφονται στην απόφαση έγκρισης για την ανάπτυξη αυτού. Τα έργα, των οποίων η αρμοδιότητα κατασκευής ανήκει σε φορείς του δημόσιου τομέα, εντάσσονται κατά προτεραιότητα στα προγράμματα των φορέων αυτών και εκτελούνται κατά προτεραιότητα. Προβλέπεται δυνατότητα, για πρώτη φορά σε σχέση με το Ν.2545/1997, εκτέλεσης των έργων αυτών από την ΕΑΝΕΠ, εφόσον έχουν αποκτηθεί οι σχετικές εκτάσεις καθώς και δυνατότητα επιχορήγησής τους, σύμφωνα με το άρθρο 56. Επίσης, για πρώτη φορά λαμβάνεται μέριμνα για τα άτομα με ειδικές ανάγκες ή αναπηρία ώστε να διασφαλίζεται η πρόσβαση αυτών τουλάχιστον στους κοινωφελείς χώρους ή εγκαταστάσεις.

Το άρθρο 56 ρυθμίζει θέματα ίδρυσης και λειτουργίας των λοιπών κατηγοριών Επιχειρηματικών Πάρκων, λαμβάνοντας υπόψη τις κατευθύνσεις του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τη Βιομηχανία. Παρέχεται η δυνατότητα για περιβαλλοντική εξυγίανση περιοχών με αυξημένη συγκέντρωση δραστηριοτήτων που παρουσιάζουν έλλειψη υποδομών και έντονα περιβαλλοντικά προβλήματα. Έτσι με την παρούσα ρύθμιση καθορίζονται οι προϋποθέσεις, η διαδικασία και οι λοιποί όροι σύμφωνα με τους οποίους αυτές οι περιοχές χαρακτηρίζονται ως περιοχές προς περιβαλλοντική εξυγίανση. Ο χαρακτηρισμός ως περιοχών προς περιβαλλοντική εξυγίανση γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας και Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής είτε ύστερα από αίτημα των φορέων των εγκατεστημένων επιχειρήσεων ή του οικείου ΟΤΑ είτε με πρωτοβουλία των συναρμόδιων Υπουργών.

Στις περιοχές των άτυπων βιομηχανικών συγκεντρώσεων, δηλαδή στις περιοχές που παρουσιάζουν αυξημένη συγκέντρωση δραστηριοτήτων, έλλειψη υποδομών και πολεοδομικά και περιβαλλοντικά προβλήματα, θεσμοθετείται η δυνατότητα ίδρυσης Επιχειρηματικών Πάρκων Εξυγίανσης ανάλογα με τη συνολική έκταση της περιοχής και τα λοιπά χαρακτηριστικά της. Τα Επιχειρηματικά Πάρκα Εξυγίανσης πολεοδομούνται με μειωμένους συντελεστές εισφοράς σε γη.

Στις περιοχές μη οργανωμένων βιομηχανικών συγκεντρώσεων σε εξωαστικό χώρο ή σε περιοχές όπου δεν υπάρχει Οργανωμένος υποδοχέας μεταποιητικών και επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, θεσμοθετείται η δυνατότητα ίδρυσης Επιχειρηματικών Πάρκων Ενδιάμεσου Βαθμού Οργάνωσης.

Επιπλέον, καθορίζονται τα κριτήρια για την οριοθέτηση κάθε είδους Επιχειρηματικού Πάρκου. Η δημιουργία των υποδομών στα Επιχειρηματικά Πάρκα Εξυγίανσης μπορεί να επιχορηγείται.

Το άρθρο 57 ρυθμίζει θέματα εσωτερικής οργάνωσης του Επιχειρηματικού Πάρκου Ενδιάμεσου Βαθμού Οργάνωσης λαμβάνοντας υπόψη τις κατευθύνσεις του Ειδικού Πλαισίου Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης για τη Βιομηχανία.

Με την παρούσα ρύθμιση ορίζεται ότι τα Επιχειρηματικά Πάρκα Ενδιάμεσου Βαθμού Οργάνωσης, δεν ακολουθούν τη διαδικασία πολεοδόμησης των λοιπών κατηγοριών Επιχειρηματικών Πάρκων, αλλά διατηρούν το καθεστώς της εκτός σχεδίου δόμησης δημιουργώντας ωστόσο ένα επαρκές επίπεδο εσωτερικής οργάνωσης με την δημιουργία ορισμένων βασικών υποδομών. Καθορίζονται οι όροι δόμησης εντός των Πάρκων αυτών και επιτρέπεται να εγκρίνονται όροι δόμησης κατά παρέκκλιση των ισχυόντων στην περιοχή πολεοδομικών διατάξεων.

Η παρέκκλιση αφορά τις μεταποιητικές δραστηριότητες (του δεύτερου μέρους του παρόντος σχεδίου νόμου) καθώς και τις δραστηριότητες του ν. 1575/1985 και τίθενται τα ανώτατα όρια των παρεκκλίσεων, οι οποίες αιτιολογούνται ειδικώς.

Το άρθρο 58 ρυθμίζει το καθεστώς διοίκησης και διαχείρισης των Επιχειρηματικών Πάρκων ασκείται από την ΕΑΝΕΠ. Προβλέπεται η δυνατότητα μεταβίβασης της διοίκησης και του συνόλου των κοινόχρηστων, κοινωφελών χώρων και έργων υποδομής, άνευ ανταλλάγματος, στην ΕΔΕΠ, ανώνυμη εταιρεία που έχει συσταθεί με πρωτοβουλία ιδιοκτητών/επιχειρηματιών που εκπροσωπούν το 70% της συνολικής έκτασης των οικοπέδων του Επιχειρηματικού Πάρκου. Η μεταβίβαση αυτή λαμβάνει χώρα με σύμβαση που λαμβάνει τον τύπο συμβολαιογραφικού εγγράφου και εγκρίνεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας. Παρέχεται ωστόσο η δυνατότητα ανάθεσης της διοίκησης και διαχείρισης σε τρίτους είτε από την ΕΑΝΕΠ είτε από την ΕΔΕΠ.

Το άρθρο 59 ρυθμίζει τα θέματα έγκρισης και περιεχομένου του Κανονισμού Λειτουργίας των ΕΠ και δυνατότητες τροποποίησης αυτού με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

Το άρθρο 60 προβλέπει τα όργανα και τις διαδικασίες εποπτείας και ελέγχου της ανάπτυξης, λειτουργίας και διαχείρισης των Επιχειρηματικών Πάρκων, των ΕΑΝΕΠ, των ΕΔΕΠ και των εγκατεστημένων επιχειρήσεων. Ως ανώτερη εποπτική αρχή καθορίζεται η Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας του Υπουργείου Οικονομίας Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας.

Το άρθρο 61 καθορίζει τις κυρώσεις και τη διαδικασία επιβολής τους σε περίπτωση μη εμπρόθεσμης ολοκλήρωσης των έργων υποδομής, ή σε κάθε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος νόμου ή των κανονιστικών πράξεων που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση του παρόντος νόμου καθώς και των όρων του κανονισμού λειτουργίας των Επιχειρηματικών Πάρκων.

Το άρθρο 62 θεσπίζει ατέλειες και κίνητρα υπέρ της ΕΑΝΕΠ, της ΕΔΕΠ και υπέρ των επιχειρήσεων, οι οποίες υποχρεούνται σε μετεγκατάσταση είτε λόγω μεταβολής της χρήσης γης είτε για οποιονδήποτε άλλο λόγο.

ΤΕΤΑΡΤΟ ΜΕΡΟΣ

«Προώθηση καθαρών και ενεργειακά αποδοτικών οχημάτων οδικών μεταφορών – Εναρμόνιση της Ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 2009/33/ΕΚ ΤΟΥ Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23^{ης} Απριλίου 2009 (L 120)»

Το τέταρτο μέρος του παρόντος σχεδίου νόμου αποτελεί εναρμόνιση της Ελληνικής νομοθεσίας με την Οδηγία 2009/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23^{ης} Απριλίου 2009 (L 120) σχετικά με την προώθηση καθαρών και ενεργειακά αποδοτικών οχημάτων οδικών μεταφορών.

Σύμφωνα με τα άρθρα 63 έως 68, επιβάλλεται σε:

α) όλες τις αναθέτουσες αρχές και αναθέτοντες φορείς που έχουν υποχρέωση να εφαρμόσουν τις διαδικασίες προμήθειας που προβλέπουν οι Οδηγίες 2004/17/ΕΚ (L 134) και 2004/18/ΕΚ (L 134), όπως έχουν μεταφερθεί στην εσωτερική έννομη τάξη με τα Π.Δ 59/07 και Π.Δ 60/07 αντίστοιχα,

β) κάθε δημόσια ή ιδιωτική επιχείρηση ή όμιλος επιχειρήσεων που παρέχει δημόσιες υπηρεσίες επιβατικών μεταφορών ή κάθε άλλος δημόσιος φορέας που παρέχει δημόσιες υπηρεσίες επιβατικών μεταφορών, οσάκις προβαίνουν στην αγορά οχημάτων οδικών μεταφορών, να λαμβάνουν υπόψη τις επιπτώσεις της λειτουργικής κατανάλωσης ενέργειας και τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις καθ' όλη τη διάρκεια ζωής του οχήματος, συμπεριλαμβανομένης της κατανάλωσης ενέργειας και των εκπομπών CO₂ και ορισμένων ρύπων.

Τα ανωτέρω μπορούν να επιτευχθούν είτε μέσω α) του καθορισμού τεχνικών προδιαγραφών σχετικών με τις ενεργειακές και περιβαλλοντικές επιδόσεις για κάθε επίπτωση που πρέπει να ληφθεί υπόψη, καθώς και για κάθε πρόσθετη περιβαλλοντική επίπτωση είτε β) με τη χρήση των ενεργειακών και περιβαλλοντικών επιπτώσεων i) ως κριτηρίων κατακύρωσης και ii) με την δυνατότητα, ανά περίπτωση, χρηματικής αποτίμησης των ανωτέρω επιπτώσεων χρησιμοποιώντας την μεθοδολογία που προβλέπει το άρθρο 67.

Από τις διατάξεις του μέρους αυτού εξαιρούνται 3 κατηγορίες οχημάτων, για τα οποία δεν απαιτείται έγκριση τύπου ή μεμονωμένη έγκριση, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην αρ. 29949/1841/29-9-2009 (ΦΕΚ Β' 2112) κοινή υπουργική απόφαση δηλαδή:

α) οχημάτων που σχεδιάζονται και κατασκευάζονται για χρήση κυρίως σε εργοτάξια, λατομεία, εγκαταστάσεις λιμένων ή αερολιμένων,

β) οχημάτων που σχεδιάζονται και κατασκευάζονται για χρήση από τις ένοπλες δυνάμεις, την πολιτική άμυνα, την πυροσβεστική υπηρεσία και τις δυνάμεις που είναι υπεύθυνες για την τήρηση της δημόσιας τάξης και

γ) κινητών μηχανημάτων,

εφόσον τα οχήματα αυτά μπορούν να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της ίδιας ως άνω ΚΥΑ.

Με το παρόν μέρος του σχεδίου νόμου επιδιώκεται η βελτίωση της συμβολής του τομέα των μεταφορών στις πολιτικές που ασκούνται στην Ε.Ε καθώς και στην χώρα μας, όσον αφορά το περιβάλλον, το κλίμα και την ενέργεια καθώς και η προώθηση και τόνωση της αγοράς του τομέα των καθαρών και ενεργειακά αποδοτικών οχημάτων.

ΠΕΜΠΤΟ ΜΕΡΟΣ

«ΛΟΙΠΕΣ, ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»

Το άρθρο 69 προβλέπει συγκεκριμένες απαιτήσεις για τις μηχανολογικές εγκαταστάσεις, καθώς και τα κτίρια που εξυπηρετούν τις εν λόγω εγκαταστάσεις, προκειμένου να επιτευχθεί ένα υψηλότερο επίπεδο προστασίας του περιβάλλοντος και των εργαζομένων.

Το άρθρο 70 προβλέπει μεταβατικές διατάξεις, προκειμένου να ολοκληρωθεί ομαλά η μετάβαση από το προϊσχύσαν νομοθετικό καθεστώς στο θεσπιζόμενο με τον παρόντα νόμο. Ειδικότερα αναφέρεται ότι δε θίγονται τα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων των οποίων οι ειδικότητες, με βάση τα Προεδρικά Διατάγματα της παρ. 2 του άρθρου 4 του Σ.Ν, μεταβάλλονται και ορίζεται ότι μέχρι την έκδοση του Προεδρικού Διατάγματος, που προβλέπεται στην παράγραφο 3 του άρθρου 5 του Σ.Ν, η διενέργεια εξετάσεων, από τις υπηρεσίες των Περιφερειών, για την χορήγηση των επαγγελματικών αδειών θα γίνονται σύμφωνα με τις υφιστάμενες κατά την έκδοση του νόμου διατάξεις.

Επιπλέον, ρυθμίζονται θέματα οργάνωσης, διοίκησης και διαχείρισης χώρων υποδοχής επιχειρήσεων, οι οποίοι ιδρύθηκαν ή οργανώθηκαν με το προϊσχύον θεσμικό πλαίσιο και οι οποίοι υποχρεούνται όπως ολοκληρώσουν τις υποδομές και τα υπόλοιπα έργα σύμφωνα με το θεσμικό πλαίσιο έγκρισής τους και στην συνέχεια παρέχεται η δυνατότητα υπαγωγής στις διατάξεις του παρόντος νόμου με τους λοιπούς όρους και προϋποθέσεις, που αναλυτικά περιγράφονται.

Με το άρθρο 71 καταργούνται διατάξεις νόμων, προεδρικών διαταγμάτων και υπουργικών αποφάσεων, που αντιβαίνουν στις διατάξεις του παρόντος ή αναφέρονται σε θέματα που ρυθμίζονται από το παρόν νομοσχέδιο. Επιπλέον, καταργούνται οι παρεκκλίσεις στους όρους δόμησης που προβλέπονται για την εκτός σχεδίου δόμηση βιομηχανικών εγκαταστάσεων.

Με το άρθρο 72 ορίζεται η έναρξη ισχύος του νομοσχεδίου.

Αθήνα, Δεκεμβρίου 2010

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ